

ЛЕТУНСТВО СПІВДІЄ ІЗ ФЛЮТОЮ В ДІЛЯНЦІ ДАЛЕКОСЯЖНИХ РАКЕТ

ВИПРОДУКОВАНА ФЛЮТОЮ РАКЕТА ІЗ ТВЕРДИМ ПАЛНИМ, БУДЕ ВЛУЧЕНА ДО АРСЕНАЛУ РАКЕТ ЛЕТУНСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

Вашингтон. — Командування летунських збройних сил розпочало заходи для перейняття сконструйованої і випробуваної вже вогню флютою ракети „Поларіс“, поручуваної твердим паливом, „Поларіс“ — це ракета середнього засягу (до 1,500 миль) є влучена до комплексу ракет, збудованих уже і випробуваних летунством, вона стане однією з найбільш успішних і оперативних ракет в летунській оборонній системі. З огляду на можливість вистрілювання цієї ракети з допомогою твердого пального ракетного „Поларіс“ буде найефективнішою від паливної зброї поміж тими ракетами, що ними під сучасну пору диспонує летунський збройний сил ЗДА. Вогню флюта сконструйована цю ракету для вистрілювання із рухомих баз, зокрема із підводних човнів і вогню кораблів, і вона не зацікавлена в інсталяції цих ракет на суходолі. З того погляду перейняття ракети „Поларіс“ летунськими збройними силами буде одним

Уряд не думає вносити законопроект про побудову бомбосховищ

Вашингтон. — З урядових кол повідомляють, що уряд не буде вносити законопроект про побудову бомбосховищ, в яких населення мало б ховатися перед радіацією після ворожого летунського налету. Про ці бомбосховища говорять вже від довгого часу, останній раз їх запропонувала так звана комісія Гейтера, яка планувала військові і цивільні засоби оборони країни. Ця комісія просувала видати на бомбосховища впровадження найближчих п'ятих або більше років 22 мільйони доларів. Уряд думає, що на першому місці треба подумати про військові засоби оборони і припинити продукцію керованих ракет та іншої зброї, а після того подумати про можливість будови бомбосховищ. Але комісія Гейтера рекомендувала урядові, щоб і пасивні засоби оборони такі як бомбосховища, є дуже важливими для оборони країни. В урядових колах думають, що досі ще навіть невідомо, скільки мали б коштувати ці бомбосховища, бо одні оцінюють їх на три, а інші на 30 мільйонів доларів. Досі мали членів Конгресу домагастися будови бомбосховищ, те саме відноситься і до населення цієї країни. Сам Гейтер заявив, що тепер цю справу мають вирішити президент Айзенгавер і Крайова Рада Безпеки, яка працює під промовою Айзенгавера.

Приготовляють пігулки проти атомової радіації

Вашингтон. — Науковий член Комісії Атомової Енергії д-р Вілард Ф. Лібіс повідомив журналістів, що ця комісія вивчає справу випробування таких пігулок, які унеможливили б наслідки від атомової радіації після ворожого летунського налету. Комісія розглядає також справу випробування окремого порошку, який несприятливо б впливав на радіацію руйнів після атомової бомбової атаки. Протирадіаційними пігулками і порошком займається „Проксет Саншайн“, але ці обидва засоби проти атомової радіації ще не є готові. Пігулки випробовують на щурах і був

В АМЕРИЦІ

● Президент Бірн У Він Маунт, який перебуває на лікування в цій країні, відвідав президента Айзенгавера і передав йому дарунок — срібну маску з виправленнями на ній оповіданнями з життя Будди. Айзенгавер подарував президенту Бірну свою фотографію з власноручним підписом. Айзенгавер робив в цій місцевості в Різдво свято. ● Американський злітний Джордж М. Вільсон у червні ц. р. одружився з французькою Ніколь Мендес і злітнівшись з військової служби вернувшись до ЗДА. Його дружина мала прийти пізніше. Джордж Вільсон знайшов собі працю і вживав мешкання. По якомусь часі його жінка Ніколь, прибула до ЗДА і в порті зустріла тільки тітку свого чоловіка, яка повідомила їй, що Джордж загинув в авіоній катастрофі. До Америки приїхала вона, щоб поховати свого чоловіка, а не щоб з ним жити. ● Комісія Чистоти в Детроїті перешла цікаву пробу, як мешканці цього міста дбають про

Президент святкував Різдво в колі своєї сім'ї

Вашингтон. — Президент Айзенгавер відзначив цього Різдво в Білому Домі в колі своєї сім'ї. В 4-й годині пополуноді прибув до Білого Дому син Президента майор Джон Айзенгавер із своєю дружиною Барбарою та 4-ма дітьми 9-річним Дейвідом, 8-річною Барбарою Анією, 5-річною Сусанною і 2-річною Мері Джейн. Після привітання і спільної фотографії ціла родина перейшла до кімнати на другому поверсі, де діти застали для себе подарунки під ялинкою, а пізніше всі споживали обід з індичого м'яса. Богослужбам у церквах і прийняттям в родинному колі відзначували свято Різдва Христового і американські родини. Добра погода спричинила те, що був більший рух на шляхах, і внаслідок цього згинуло в авіоній катастрофах 202 особи, хоч Крайова Рада Безпеки в Шикаго передбачала, що згине тільки 180 осіб від вечора у вівторок до півночі з середи на четвер. Ввечері в середу декілька падав сніг і на стала ожеледа на шляхах, і внаслідок цього збільшилося число нещасливих випадків в авіоній катастрофах.

Республіканський конгресмен Вінт Смит проти Бенсона

Вашингтон. — Республіканський конгресмен із стейту Аркансо Вінт Смит сказав, що турбується різницею програмою секретаря рільництва Елри Тефта Бенсона, бо внаслідок цієї програми „республіканські кандидати можуть втратити численні мандати в фермерських районах“. Конгресмен Смит сказав, що це „очевидно, що секретар рільництва повинен дбати в першу чергу про інтереси фермерів“. Фермери думають, що Бенсон висловлює думки Республіканської партії і президента Айзенгавера, і тому під час найближчих виборів не схочуть голосувати на республіканських кандидатів. Смит твердить, що Бенсон підтримує тих фермерів, які управляють кукурудзою, і неприхильно відноситься до фермерів, які сіють пшеницю. „Якщо фермер замість однієї акри більше пшениці, то секретар рільництва його покарає, але не зробить того самого, коли хтось поїсі більше кукурудзи“, — твердив конгресмен Вінт Смит.

Конгресмен Мілс має бути головою Комісії Способів і Метод

Вашингтон. — Демократичний конгресмен з Аркансо Вілбур Д. Мілс має стати головою Комісії Способів і Метод в Палаті Репрезентативів на місце померлого муніро тижня конгресмена Джейн Купера. Конгресмен Мілс має 48 років, в Конгресі працює 19 років, а в Комісії Способів і Метод, яка займається підготовчими справами, 15 років. Він вірить, що Конгрес повинен більше прислухатися до голосу економістів як політиків. В Конгресі багато конгресменів вважає Мілса за першорядного фахівця в податкових справах. Гадають, що новий голова Комісії Способів і Метод не вловить зміни у своїй комісії, бо в найближчому Конгресі не можна буде думати про зменшення податків з огляду на те, що треба буде збільшити видатки на оборону країни і на допомогу закордонній внаслідок соювського успіху в продукції керованих ракет і штучного сателіта Землі.

Екзекутивний Комітет Компартії вирішив припинити видавання „Дейлі Воркер-а“

Нью Йорк. — Крайовий Виконний Комітет Комуністичної партії ЗДА вирішив більшістю 19 голосів до одного припинити видавання свого партійного органу членів „Дейлі Воркер-а“. Проти цього рішення голосував редактор цього членів Джейн Гейтс, який заявив, що він такий не припинить видавання свого органу і буде продовжувати видавати його так довго, як довго йому це вдасться. Гейтс сказав, що впровадженні 34-річної історії „Дейлі Воркер-а“ вже кілька разів передбачали його кінець, але він появляється досі і переможе і мірники.

Канада протестує проти обмеження її експорту нафти до ЗДА

Вашингтон. — Президент Айзенгавер готиться на пропозицію свого кабінету, щоб обмежити імпорту закордонної нафти також і в стейтах західного узбережжя. В інших районах ЗДА це обмеження обов'язує вже від літа ц. р. Представник Канади заявив, що його уряд робитиме в Вашингтоні енергійні заходи, щоб було збережено це обмеження, бо уряд в Оттаві „не може погодитися з поглядами Вашингтону, що ЗДА мають із яких-будь причин обмежувати свій імпорту нафти з закордонних держав“. Американські продуценти нафти твердять, що треба обмежити імпорту нафти, бо чужа нафта є дешевіша від американської, і внаслідок цього не виплачується вертти за нафтою в ЗДА. Під час війни ця країна мусіла б користатися головним чином із своєї нафти, бо привіз із закордону міг би бути утруднений.

НОВІ ЦІНИ ЗА ОГОЛОШЕННЯ В „СВОБОДІ“

Адміністрація „Свободи“ інформув, що з дня 1-го січня зобов'язуватимуть нові ціни за оголошення в „Свободі“: два долари за інч за т. зв. бізнесові оголошення і \$1.50 за інч за оголошення культурних імпрес.

СЛИСАВЕТА БАЧИТЬ ВСЕ ЛИХО В ЗАТРАТІ ІДЕАЛІВ — КАРДИНАЛ ВИШИНСЬКИЙ ТАВРУЄ МИР БЕЗ СВОБОДИ

СКРІЗЬ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ УРОЧИСТО ВІДСВЯТКУВАЛИ РІЗДВО

Вифлєс. — 4.000 паломників з різних країн Близького й Середнього Сходу та окремо коло 2.000 християн-арабів взяли участь в урочистих Богослужбах в місцевості, де народився Христос. Йорданський і ізраїльський уряди погодилися на значне збільшення приписів кордонного руху, щоб уможливити святкування Різдва у тих місцях, які тепер розділені політичним кордоном. Йорданська прикордонна сторожа в згоді з жидівськими воєнками переїзжала перепустки. З-посеред кількох тисяч претендентів, тільки кількадесят християнських арабів в Ізраїлі не дістали від Йорданії дозволу на перехід кордону. Рим-католицький патріарх Єрусалиму, монсінґор Альберто Горі йшов на чолі процесії до церкви св. Різдва, на тому місці, де за переказом стояла печера, що в ній прийшов на світ Спаситель. В офіційних парадних одягах ішли у процесії члени закордонного дипломатичного корпусу, акредитовані в Ізраїлі і Йорданії. Воєнки Арабського легіону, йорданської армії, зодягнені в парадні одяги тримали почесну сторожу. У церкві святого Йосифа в Назареті відправляло впровадження Різдвяного свята 40 Богослужб. Масовий і мирний характер цього річниць святкування стояв у різкій суперечності до муніропорної атмосфери, яка царила безпосередньо після ізраїльського нальду на Синайський півострів. Йорданія заборонила була рік тому всякий перехід кордону.

У Римі Папа Пій XII в окремій церемонії засвітив свічку, що осяяла велетенський бронзовий хрест, поставлений серед руйн історичного Колюсею. Опівночі Папа відправив у Ватиканській каплиці Богослужбу, що її передавали всі італійські та получені з нею міжнародні радіостанції. Голова Папи звучав дуже чітко. — Американські воєнки в Західній Німеччині, зокрема ж і спеціально в західному Берліні, скрізь влаштовували прийняття для німецьких сиріт. Американські гарнізони святкували Різдво наспілку з місцевими німецькими воєнками чи моряками. Кардинал Спелман з Нью Йорку переїз Різдво частинно серед американських воєнок в Японії, частинно в Південній Кореї. Нічню Різдвяну Богослужбу він відправив для воєнок у Сеулі. — Генеральний секретар ООН Даг Гаммершильд перебував Різдво серед воєнок „міжнародної поліції“ в смузі Гази на ізраїльсько-сипетському пограниччі.

В протиположності до радісного й урочистого характеру Різдва у вільних країнах християнського світу, Різдво у Східній Німеччині проходило в атмосфері посиленої тамосній антирелігійної кампанії та переслідувань Церкви. Відважний голова Євангелістичної Церкви в Німеччині д-р Отто Дібелюс зазначив у своєму Різдвяному посланні, що християни в підсвітовській зоні святкують Різдво „у важких і темних часах“.

М. А. Меншіков заступить Г. Н. Зарубіна у Вашингтоні

Москва. — Совєтський уряд повідомив уряд ЗДА про зміну на становищі совєтського посла в Вашингтоні. Георгій Н. Зарубін буде з початком нового року відісланий до Нью Йорку, а на його місце призначено теперішнього совєтського посла в Індії, Михайла Меншікова. Совєтський уряд, за обома сторонами звичаєм, просив уряд ЗДА згоди на особу Меншікова. За повідомленням з Вашингтону, ЗДА не матимуть нічого проти особи нового совєтського посла, який, як мало хто з посеред совєтських „дипломатів“, не був до цього часу в жадній країні заангажований в совєтському шпигунському діяльності. При цій нагоді пригадують, що Георгій Зарубін був раніше совєтським послом в Канаді й Англії, а від 1952 року у ЗДА. З його посломандуванням в усіх цих трьох країнах збіглися ліризм найбільш комуністичні шпигунські афери в Канаді, Англії і ЗДА. Перед Зарубіном совєтським послом в Вашингтоні був Александр Панюшкін, якого перенесено на таке саме становище до комуністичного Китаю. Михайл Меншіков є за фахом інженером. Поки він став послом в Індії — він був совєтським мірним торговієм. Наприкінці війни він був у ЗДА, як один із трьох заступників допомогової агенції Об'єднаних Націй цієї нагоді пригадують, цій.

Туреччина передбачує свою приязнь з Грецією

Анкара. — Турецький прем'єр Аднан Мендерес, промовляючи до двох тисяч осіб, які прийшли йому назустріч на летищі, коли він вернувся 24 грудня ц. р. з конференції НАТО, заявив, що він передбачує в недалекому майбутньому „корисну і щирі приязнь“ з Грецією, з якою Туреччина має від двох років поважний спір з приводу Кипру. Туреччина рішуче спротивлялась прилученню Кипру до Греції з уваги на інтереси 100.000-ти турецької меншини на Кипрі, де більшість становить 400.000 греків. Аднан Мендерес підкреслив, що при розв'язанні проблеми Кипру неможливо буде злегковажити факт, що Генеральна Асамблея не одобрива домагання греків на самовизначення населення Кипру (тільки 31 було „за“, а 23 „проти“ і 24-х, що стрималися, треба було двох третих „за“).

РІЗДВАНЕ ВІТАННЯ „МИР НА ЗЕМЛІ“ НА ЛІТАКОНОСЦІ

Залюга американського літаконосця „Френклін Д. Рузвельт“, що відбуває свою службу на Середземному морі, відзначила Свят-вечір виведенням велетенського напису „Мир на землі“

СЛИСАВЕТА БАЧИТЬ ВСЕ ЛИХО В ЗАТРАТІ ІДЕАЛІВ — КАРДИНАЛ ВИШИНСЬКИЙ ТАВРУЄ МИР БЕЗ СВОБОДИ

Лондон. — Вперше за його володіння англійська королева Єлисавета II виголосила в день латинського Різдва, 25-го грудня, з бібліотеки палацу в Сандріггем промову до народів Коммонвелту, що її передавали не тільки радіостанції, але й телевізійна сіть. Королева навіязала до 25-х роковин виходження першої Різдвяної радіо-промови її дідом. Вказуючи на поступ у технічних винаходах, який вможливив масам телевізійних глядачів оглядати і слухати королеву, Єлисавета підкреслила заколот, який настав у людських умах і душах у цьому нашому віці великих винаходів. „Але не нові винаходи сприяють трудності. Трудності сприяють нерозумінню важкі люди, які безтурботно відсують набір релігії. Мораль в особистому і публічному житті стала для них нісенітницею, чесність вважається за глупоту, а егоїзм зайняв місце володіння над собою“. Королева заклала „у цьому критичному часі нашої історії“ до зберігання „фундаментальних принципів“, які стали підвалиною величчя Англії і Коммонвелту. Вона підкреслила, що тепер треба відваги, не такої, як її вимагається на бойовищі, а такої, якої треба задля оборони правди, чесності і справедливості. „Завжди було легко ненавидіти й руйнувати. Будувати й обслуговувати куди трудніше“. В дальшому ході своєї 15-хвилинної промови королева Єлисавета привітала Гану і Малайську Федерацію, як нових членів Коммонвелту, та задала з величчя в підсвітовській зоні святкують Різдво „у важких і темних часах“.

Еспанія шукає наближення до НАТО

Мадрид. — Хоч Еспанія не належить формально до групи 15-х держав західного оборонного блоку, проте вона має військово-політичні союзні з двома членами НАТО — ЗДА і Португалією — а її протикомуністичний режим і протисовєтська політика роблять її автоматично союзником на фронті оборони проти СССР. Як тепер інформують газети, у близькому тригодинній нараді державного секретаря Доллеса з еспанським головою держави й урядом Франсіско Франком і його найближчими співробітниками була мова про встановлення на території Еспанії ракетних баз та про наближення Еспанії до НАТО. Еспанські керівні кола здають собі справу, що коли б Еспанія зголосила формальну прохання на допущення її до блоку НАТО, то Норвегія, Данія і Ісландія, які мають соціалістичні уряди, спротивились би з уваги на еспанський режим і тоді Зєднені Держави та Португалія опинились би в дуже незручній ситуації. З другого боку — Еспанія, яка має тепер 450.000 військ і американську радарну систему та шість американських морсько-летунських баз, що їх бере під увагу командування збройних сил НАТО, має слушне право бути в курей військових планів НАТО та всіх тих справ, що стосуються збройної оборони Заходу. Саме над формою, як Еспанія має тісніше співпрацювати з НАТО, хоч формально не його член, ведуться тепер дипломатичні переговори — твердить преса.

У СВІТІ

● Англійська королівська родина переїхала минулої неділі потягом до Лондону до Сандріггему в Шотландії, щоб виступити в Різдвяній промові. Найближчим з цією родиною був малий наступник престолу Чарльз, якого уперше від початку шістдесяти років відіцує „допомогу“ зі школи, де він мешкає.

● Американський генерал Клер Ченнол, який у війні проти Японії продавивав як організатор і командир авіоній з'єднання „летючі тигри“, який журналістам, що він має така легенда і що ніяка операція йому не впаде. Генерал Ченнол має 67 років. Після переходу в невинний стан, він став головою ради директорів далекохідної летунської компанії і тепер перебуває в справах цієї компанії на Формозі. В 1954 р. він пропонував створити міжнародне військово-летунство для оборони комунізму у широкій зоні, але у Вашингтоні його плану не затвердили, з огляду, що цей план міг би довести до великої війни. Генерал Клер Ченнол має дружину-италичку, молодшу за нього на 33 роки.

● У гористій околиці південного Сіану знайдено тіло вбитого американського інженера Чарльза Стефенса з Каліфорнії, який керував побудовою радарної станції за 25 миль від кордону Бірми. Перше враження поліції було таке, що цей інженер упав жертвою не політичного, а грабіжницького вбивства, тим паче, що в тієї прихордонній околиці здавна орудує патч-карі опіомом.

СВОВОДА **SVOBODA**
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
 Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
 За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.
 За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
 Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КОЛЯДА І КОЛЯДНИКИ

Забігаючи голос у справі коляди і колядників, маємо на думці не наші прекрасні колядки. Їх чудові мелодії та глибокий зміст, як і не тих, що більше чи менше вдало ці колядки виконують. Моє про те громадську справу, яка у нас вже традиційно зв'язана з колядою і колядниками, себто про наші пожежні на народні, зокрема харитативні, цілі з нагоди Різдвяних Свят.

Масою багато причин на те, щоб пишати цією нашою шляхетною традицією, яка так дуже відповідає і різдвяному духу і нашим потребам. Відомо бо, що однією з найхарактерніших прикмет святкування Різдва в багатьох країнах, зокрема в Америці, є масові вишлювання карток з різдвяними та новорічними побажаннями і взаємні подарунки. Ці прикмети прибрали тепер уже — як дехто вважає — пряме «застрашуваче» розміри. Звернувши на це увагу, зокрема, в Англії з нагоди щорічного Різдва, вважаючи, що ці маси карток та подарунків надають саму суть Різдва, його релігійний зміст та його глибоку символіку. Люди, навіть прославляючи Різдво, звертають головну увагу на картки і подарунки, що їх з комерційних міркувань роздано до неймовірних розмірів. Англіська преса, «Потішасті» бодай тим, що в Америці з цією справою «ще гірше», і згадує, що з нагоди щорічного Різдва сенатор Кіффер похвалився вишлюкою 40,000 карток з побажаннями.

Очевидно, що наша американсько-українська «спільнота» також відповідно достовірно до цього звичаю і також витрачає — сміливо можна сказати — мільйони доларів на цю прикмету, що для багатьох стала малочисною неможливістю.

Проте, ми далекі від того, щоб наших читачів від того відволікати. Живемо у вільній і демократичній країні, маємо дозволити собі багато великих прикметностей. Ми все ж таки будемо бачити, що серед тих особистих прикметностей не забувати і про саме Різдво та про діяльність наших обов'язків у справі цього Різдва. Маса на думку наші подарунки не тільки для прикметності, але й головне для задоволення бодяй найконкретніших потреб тих все ще багатьох наших бідних і себестоїть, які можуть бути жадні шматка хліба або найменшій лінійці для радісної умішності сиритальської дитини, яку може викликати пляшка свіжого молока чи бодай скромна нова одяжка. Пожертвувати на ту цілну наш долар чи два можуть принести в сто разів більшу радість потребуючому, ніж витрата навіть багатьох доларів на коштовний подарунок для когось, що без нього може обійтися.

Саме це має на меті наша харитативна центральна. Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, пошлюючи щорічно збірку коляди на харитативні цілі. Багато гарних слів сказано вже на цю тему, багато доказів наведено про потребу і шляхетність цієї акції, яка повинна з кожним роком приносити країні її найбільш результативні. Тим часом справа маєтися навапани, і наші пожежні на харитативні цілі ЗУАДК зменшуються майже пропорційно до того, як збільшуються наші можливості жертвувати.

Тільки дві нагоди в році використовують ЗУАДК для збору на свої харитативні цілі. Це — «коляда» на Різдво і «лисанка» на Великдень. ЗУАДК є репрезентативна, є посередником між тими, що допомагають, і тими, що потребують допомоги. Але створилася така ситуація, що всі мають до ЗУАДК претензії, хоч відносно мало з таких, що почувалися б себе також і до обов'язків відносно цієї інституції. Впродовж року можна почути й вислухати багато докорів, чому ЗУАДК не допомагає відповідно до потреб, чому не має стільки сил, чому потрібно і т. п. Але коли приходить збірка коляди ЗУАДК, то мало хто вважає за свій обов'язок висловитися в ту акцію і спонсир її успіхів. Наприклад, тепер багато наших організацій, зокрема молодечих, заповнюють коляди та організують колядників, але на свої цілі. Очевидно, що не можна мати нічого проти того, бо кожна добра діяльність заслуговує на підтримку. Але — хто ж має піти з колядою на цілі ЗУАДК? Вже в минулих роках можна було спостерігати, як багато груп молодих колядників ступали до дверей хат на колядою на цілі своїх організацій, а на цілі ЗУАДК колядували — якщо колядували взагалі — здебільше одиниці з-поміж старших громадян, які вже почували й похилилися від титанів роки і громадської праці; бо немає кому виручити їх, дозволити їм на заслужений відпочинок.

Невже ж так буде і цього року? В такій ситуації можемо тільки рекомендувати, щоб наші родини, якщо ЗУАДК не зголосять до них з колядою, зголосять до нього самі і — в душі Різдва — вислали свою щедру жертву на його харитативні цілі.

АЙЗЕНГАВЕР І АДЕНАУЕР

За загальним твердженням західних кореспондентів, що були обсерваторами минулої парижської конференції НАТО, з-поміж кількох десятків привітних там прес-ерів і міністрів головну роль грали і центральними фігурами з'їзду були Д. Д. Айзенгавер і Конрад Аденауер. Це, дійсно, не абиякий парадокс, коли читасмо, що президент наймогутнішої світової потуги і виступає останньої війни багато де в чому посту- прився з своєї первісної позиції, яку займав на початку Паризького з'їзду, під впливом кандидата тієї країни, яка ще 12 років тому була ворогом, яка по нинішній день поділена, майже беззбройна, не має власного боювого летючого, носіння морської флотії і проміжну на цілі війська.

А проте, в даному випадку нейтральний вплив американського президента і західнонімецького кандидата на конференції НАТО — логічний і зумовлений дуже подібними причинами. Хоч з'їхалося на конференцію НАТО — логічний і зумовлений дуже подібними причинами. Хоч з'їхалося до Парижу багато поважних державних діячів, проте індивідуальностями на історичну міру були такі передусім — Айзенгавер і Аденауер. Але, поминаючи їх персональну вагність духа і той нехочітий чар, що прикметний всім індивідуальностям, один і другий зацитували свою повагу в Парижі тому «запілля», що вони по- то мали за собою: 172 мільйонами американського народу з його територією між двома океанами, з його національним мастком, доброту, гуманітарним потенціалом та могутніми збройними силами на сторожі вільного світу, і 50 мільйонами німців, які заімпонували світові осягами в ділянках відбудови, культури і економіки за останніх 12 років. Реальні всілякі твердощі праці й конкретні успіхи народу — найголовніше джерело авторитету, що ним втілюються його представники.

І завдяки цьому авторитету вони, послідовно, можуть мати вплив на вирішувальні чини міжнародних подій. Ось пояснення такого парадоксу, що Фелікс Гаєр, прем'єр Франції, яка приймає у своїй столиці весь той з'їзд НАТО, мав, як господар, у Парижі менший голос серед привітних гостей, а ніж представник ще недавно смертельного ворога країни, німецький канцлер. Фелікс Гаєр і його міністер закордонних справ Християн Піно доклали всіх зусиль, щоб в комунікаті НАТО бодай найдалішніші зазначені солідарність з Францією в її північно-африканській політиці і осуджено алжирських партизанів, акція яких, мовляв, послаблює оборону здатність НАТО, бо підірвав силу Франції, однією з наріжних каменів цього військово-політичного союзу західних держав. Але Франції не вдалося осигнати це. Зате під впливом Аденауера — читасмо в часописних коментарях — американська делегація значно змодифікувала те становище, з яким вона вийшла була з Вашингтону. Делегация ЗДА мала на увазі головно військово-оборонні

цілі НАТО, і тому хотіла перекласти на Паризькій конференції передусім постанови військового характеру: згоду всіх членів НАТО на озброєння їх атомовою зброєю та на влаштування в західноєвропейських країнах ракетних баз. Ця американська ціль в Парижі, читасмо в коментарях, походила з основної філософії міністерства закордонної політики ЗДА: не маючи гласу, «говорити» з СССР, який не хоче замирення та не дотримує договорів, і — мир можна базувати передусім на збройній силі. НАТО й окремі країни цього блоку. Тим часом Аденауер поставив іншу тезу: якщо, мовляв, цілком НАТО з миром, а не війною, то не можна виключати таких мирних засобів політики, як дипломатія і переговори. Отож — ніби твердив Аденауер — треба передусім дійсно вичерпати всі можливості для переговорів із Москвою, бо хоч СССР дійсно не дотримує договорів, але все ж у деяких справах він змінює становище і вийнятковно дотримує договорів (справа Австрії, зв'язок з Фінляндією). Коли ж не може мати на 100 відсотків певності, що криється за політикою Кремля, то треба здобути ті 100 відсотків певності, а це можливе тільки через дипломатію і нові розмови.

Ця аргументація Аденауера знайшла послух у численних західно-європейських країнах, особливо тих, де при жермі урядів є тепер соціалісти (Норвегія, Данія), хоч вони по- то мали за собою: 172 мільйонами американського народу з його територією між двома океанами, з його національним мастком, доброту, гуманітарним потенціалом та могутніми збройними силами на сторожі вільного світу, і 50 мільйонами німців, які заімпонували світові осягами в ділянках відбудови, культури і економіки за останніх 12 років. Реальні всілякі твердощі праці й конкретні успіхи народу — найголовніше джерело авторитету, що ним втілюються його представники.

І завдяки цьому авторитету вони, послідовно, можуть мати вплив на вирішувальні чини міжнародних подій. Ось пояснення такого парадоксу, що Фелікс Гаєр, прем'єр Франції, яка приймає у своїй столиці весь той з'їзд НАТО, мав, як господар, у Парижі менший голос серед привітних гостей, а ніж представник ще недавно смертельного ворога країни, німецький канцлер. Фелікс Гаєр і його міністер закордонних справ Християн Піно доклали всіх зусиль, щоб в комунікаті НАТО бодай найдалішніші зазначені солідарність з Францією в її північно-африканській політиці і осуджено алжирських партизанів, акція яких, мовляв, послаблює оборону здатність НАТО, бо підірвав силу Франції, однією з наріжних каменів цього військово-політичного союзу західних держав. Але Франції не вдалося осигнати це. Зате під впливом Аденауера — читасмо в часописних коментарях — американська делегація значно змодифікувала те становище, з яким вона вийшла була з Вашингтону. Делегация ЗДА мала на увазі головно військово-оборонні

цілі НАТО, і тому хотіла перекласти на Паризькій конференції передусім постанови військового характеру: згоду всіх членів НАТО на озброєння їх атомовою зброєю та на влаштування в західноєвропейських країнах ракетних баз. Ця американська ціль в Парижі, читасмо в коментарях, походила з основної філософії міністерства закордонної політики ЗДА: не маючи гласу, «говорити» з СССР, який не хоче замирення та не дотримує договорів, і — мир можна базувати передусім на збройній силі. НАТО й окремі країни цього блоку. Тим часом Аденауер поставив іншу тезу: якщо, мовляв, цілком НАТО з миром, а не війною, то не можна виключати таких мирних засобів політики, як дипломатія і переговори. Отож — ніби твердив Аденауер — треба передусім дійсно вичерпати всі можливості для переговорів із Москвою, бо хоч СССР дійсно не дотримує договорів, але все ж у деяких справах він змінює становище і вийнятковно дотримує договорів (справа Австрії, зв'язок з Фінляндією). Коли ж не може мати на 100 відсотків певності, що криється за політикою Кремля, то треба здобути ті 100 відсотків певності, а це можливе тільки через дипломатію і нові розмови.

Петро Голубенко

СТОРИНКА

3 ДІЯЛЬНОСТІ М. ГРУШЕВСЬКОГО

Невідомий ювілей

Тридцять років тому — 7-го жовтня 1927 року — відбулося урочисте засідання Історичної Секції Всеукраїнської Академії Наук спільно з Академією Комісії Західної України з нагоди століття з дня видання «Малоросійських пісень» 1827 р. Майбутній історик відзначив це історичне засідання як одну з належащих сторінок в історії Української Академії Наук і як подію великого національно-політичного значення. Тодішній голова Історичної Секції УАН академік Михайло Грушевський, відкриваючи це засідання, відзначив його зміст і призначення такими словами: «Комісія дослідження історії Західної України, в зв'язку з століттям «Малоросійських пісень» 1827 року, призначила сьогоднішнє засідання спеціально доповіді своїх галицьких членів-співробітників, що бажали при цьому нагоди заманіфестувати солідарність і національну єдиність обох частин Української Землі і спільність наукової праці — сто літ тому так намітно відзначено епохальну подію першої збірки українських пісень». Вітаючи присутніх науковців із Західної України, а також і тих, що «при всім своїм бажанні не могли прийти через пашпортові труднощі», Грушевський дякував їм за їх «дягаче, хоч і не здійснене, бажання сприяти до величності нинішнього свята нашого національного єднання — заманіфестування єдності нашого національного життя — такої важкої, такої необхідної в інтересах свого життя».

Але значення цього засідання виявилось більшим, як його уявляв і сам Грушевський. Він правильно радив покласти з останнього оцінку цієї конференції НАТО як до часу, поки виявляється практичний наслідок — може чинно про роках. В Америці відважились голоси несприятелів критики проти «угодського політизму», що його ніби проявляли деякі з західно-європейських держав, під впливом яких сказано виразно в комунікаті, що повинна відбутися нова конференція міністрів закордонних справ з участю СССР. Очевидно, що всі такі конференції з більшовиками — завіла витрата часу і тільки ширення баламутства. Але треба також рахуватися з настроями 50-х мільйонів західних німців, які не можуть одверто відкинути всі дальні контакти з Москвою, бо тоді, послідовно мусіли б вони або погодитися на тривкий політ Німеччини, або бачити об'єднання Німеччини лише — в новій війні. Треба розуміти цімі, що вони здригаються на думку про одне й друге. І тому, Аденауер вернувся з Парижа до Вонну, як триумфатор. Але й Айзенгавер осягнув у Парижі головну ціль: переконав Захід, що ЗДА залишається його лідером і оборонцем, і що Захід мусить бути сильний і суцільний, бо тільки тоді може він взагалі пережити й перемогти більшовицьку загрозу.

Але значення цього засідання виявилось більшим, як його уявляв і сам Грушевський. Він правильно радив покласти з останнього оцінку цієї конференції НАТО як до часу, поки виявляється практичний наслідок — може чинно про роках. В Америці відважились голоси несприятелів критики проти «угодського політизму», що його ніби проявляли деякі з західно-європейських держав, під впливом яких сказано виразно в комунікаті, що повинна відбутися нова конференція міністрів закордонних справ з участю СССР. Очевидно, що всі такі конференції з більшовиками — завіла витрата часу і тільки ширення баламутства. Але треба також рахуватися з настроями 50-х мільйонів західних німців, які не можуть одверто відкинути всі дальні контакти з Москвою, бо тоді, послідовно мусіли б вони або погодитися на тривкий політ Німеччини, або бачити об'єднання Німеччини лише — в новій війні. Треба розуміти цімі, що вони здригаються на думку про одне й друге. І тому, Аденауер вернувся з Парижа до Вонну, як триумфатор. Але й Айзенгавер осягнув у Парижі головну ціль: переконав Захід, що ЗДА залишається його лідером і оборонцем, і що Захід мусить бути сильний і суцільний, бо тільки тоді може він взагалі пережити й перемогти більшовицьку загрозу.

будівлі по протилежних боках площі с. мов близнати, тожотні. Зразком такої площі, повної симетрії, є «Піанца дель Полю» у Римі. Ті самі дві церкви при вулиці, яка сполучає площу із центром міста. Тожотні кулясті бані, що трохи тяжкують «сілі просто надаху», зладжені літварями, які їх виникують, і, зокрема, елегантними величавими, які також з даху вистрілюють поціб бань, але які дуже дегкі. Кругом бань тожотні галерії із різьбаними святих. Також фасади зовсім тожотні з тожотними нортками. Ті самі еліпсоваті мурі, які охоплюють цілу площу з двох боків, декоровані малими сфінксами. Ті самі фонтани під мурми у вигляді мушель. Над ними аналогічні групи з римської естетики. Брама протилежна обидвом церквам, вправді тільки одна, але вона сама симетрично побудована. Симетрично згарионізовані та ж будівлі обабіч брами, не вважаючи на те, що одна є церквою (а не другою) містечко архітектурно

ДУДІНЦЕВ І ПАСТЕРНАК

Останнім часом Совсти, «не мали щастя» з двома книжками. В журналі «Новий Мір» появилася минулого року повість молодого прозаїка Дудінцева «Не хлібом єдиним», і це поки совєтські цензори встигли спам'ятатися, числа згаданого журналу опинилися закордоном, де «вредні» капіталісти поквалилися не тільки з передруком цього твору, але й з перекладом на чужомовні мови, не вважаючи на офіційні протести совєтських амбасад та вимушені «благання» самого ж автора. Повість Дудінцева виявилася досить гострою критикою совєтської бюрократії, зокрема стосованої нею системи затискування вільної думки й ініціативи.

Не повезло Совстам і з другою книжкою, що її автором є відомий совєтський поет і перекладач Борис Пастернак. Ще до смерті Сталіна він почав писати роман про 1903-1919 роки, а закінчив його вже після смерті Сталіна і «десталінізації», під час короткотривалої «відлиги» в совєтському літературному житті. Закінчивши цей роман і назвавши його «Доктор Жіваго», Пастернак розіслав свій рукопис різним редакціям совєтських видавництв і журналів, а крім того однією з видавництв в Італії. Але пошалошло з цим романом Пастернака тільки частинно.

Совєтські цензори, пам'ятаючи про «буржуазне походження» Пастернака, про його ворожість до соцреалізму, вважали, що роману «Доктор Жіваго» трохи уважніше і відкрили в ньому декілька чий кільканадцять сторінок не надто прихильних до комуністичного режиму. І роману у висліді друкувати не дозволили. Інакше вийшло закордоном. Італійські видавці його роману надрукували, при чому відмовився нести в нього «деякі» поправки, вимагані не тільки совєтською амбасадю в Італії, але й експозитурю Москви, комуністичною партією Італії. Не взяв до уваги італійський видавець і слівніх благань самого Пастернака дозволити йому внести в роман поправки, вимагані італійською компартією.

«Розвиток подій» із роману Пастернака такий, як і з книжкою Дудінцева. Його перекладають, передруковують і коментують на всі лади за кордоном, підкреслюючи місце, де героя роману приводять до розпаду комуністичні балаки про «загальне вдосконалення» та про «перетворення життя», чи місяця, де він засуджує вимушене і доведене до системи кривлення душою: розпинується пеленд тим, чого не любив, радіти тим, що приносить тобі нещастя і т. ін.

Характеристична для теперішньої совєтської дійсності реакція, що її зустріли обидва твори. На голову Дудінцева і на його «наклепницький» роман — посилалися громи з усіх офіційних закладів і навіть з трону кренівського самодержця Нікіти Хрущова, який присвятив Дудінцеву декілька мітичних реценз у своїй ославленій статті «За тісний зв'язок літератури і містечтва з життям народу», передруковувачи цієї досі провінційним підсовєт-

ськими журналами та газетами. «В його книжці «Не хлібом єдиним», — грімів Хрущов, — яку намагалося використати проти нас реакційні сили за кордоном, з упевдженням насмікаючи негативні факти і тенденції висвітлено з недружніх для нас позицій... У читача створюється враження, що автор цієї книги не прийнятий турботу про усунення хиб, які від побачив у нашому житті. Він наміснене згупус фари, злонарадє за приводо хиб». У висліді цього хурацького виступу потерпів не Дудінцев, але редактори журналу і видавництво за те, що відважилися надрукувати його твір, чи кажучи словами Хрущова, — за те, що, не помітивши шкідливості і нездорової тенденції в творі Дудінцева, «не дали їй вчасно правильної оцінки й відсічі». Іх усіх, отих редакторів, — винен чи невинен — поусувано з їхніх добре платних становищ у совєтське «небуття» і «забуття». Трохи згодом, у розмові з американським журналістом Шпіро, Хрущов дещо злагідни свій тон у відношенні до Дудінцева, заявивши, що його «треба поправити і насторожити проти інших можливих помилок», і висловивши переконання, що «Дудінцев не написав такі книги, за які капіталістичний світ його не похвалить, а буде лаяти».

З подібними закладами та переконаннями виступила совєтська критика і в зв'язку з романом Пастернака «Д-р Жіваго». Не застосовуючи поки що ніяких адміністративних репресій супроти обидвох засуджених і партією і критикою авторів, совєтські офіційні чинники все ж таки добилися від обидвох того, чого добувалися від суджених і тортуваннях письменників і ЧЕКА, і ГПУ, і НКВД: покарання і об'янки поправитися. Покаянні виступи Дудінцева і Пастернака відбулися за всіма правилами совєтської процедури, лише у трохи змінених обставинах і на трохи іншому тлі. Дудінцеву назвали виступити на зборах правління новоствореної секції совєтських прозаїків при московському відділі Спілки Письменників СССР і заявляю, що він визнає правдивість критики свого твору і обіцяє поправитися та написати твір, в якому совєтська інтелігенція (тобто бюрократія) буде представлена позитивно — з теплом і любов'ю». Для Пастернака ж влаштовано окрему пресову конференцію з представниками... чужоземних газет, на якій він мусів засуджувати недостойну поведінку... італійського видавця з романом «Д-р Жіваго» і заявляти, що сумніви совєтських редакторів і видавців (чи насправді — цензорів) щодо деяких місць у його книжці цілком слушні і що він готовий їх не тільки змінити чи повикреслювати, але й навіть написати новий патріотичний твір на тему «миру». Так, коротко кажучи, з буюком чи без бука, але каяття від обидвох письменників совєтське МВД таки домоглося.

Я ДАВНІЙ ЛІСТ...

Я давній лист в планшети віднашов.
 Папір пожовк, рядки вже зміштерств.
 А він колись таку приніс любов.
 Яка мене оберегла від смерті.

Це ти писала. Це твоя рука,
 Така до болю рідна і знайома,
 За роком рік течуть, немов ріка,
 А ми — одружені, у себе дома.

І в домі чий переступити поріг
 Не сміють ні нудати, ні байдужістю,
 Бо кожен з нас любов свою зберіг
 Від зради, від зневаги і від стужі.

З дітям нашим в спадок передам
 Цей давній лист овіяний боєм,
 «Бо був містечком між нашими серцями»
 То щастя був дороговказом нам,
 ЛЮБ. ПАВЛИЧКО

Імши скісними площинами. І їх потерперивано так, що випало чотири рівні відтинки по 17 сходів кожний!
 (Далі буде)

Кожний свідомий українець та кожна свідомка українська вважають своїм обов'язком стояти за Українського Народного Союзу. У своїй справі чистоті й вірності казати тільки українських традицій.

Володимир Яніс

РЕІНКАРНАЦІЯ МУРІВ

Подорожні враження з Італії

(9)

В Римі удаються також заповіді доповіді, зачарованому із наверненнями будівель, комбінації стилів, які деінде привели б до компромітуючої невдачі. Так, наприклад, римська «палата справедливості» легко могла була перемінятися в нудний і претензійно-напуштий класицистичний будинок, яка то доля зустріла стільки будівель з того самого часу (палата справедливості, будована в рр. 1899-1910). Вона вправді не уникнула доволі типової для того часу тяжкості, але пов'язання різних стилів на класичній основі можна уважати в даному випадку такою доволі щасливим. Зокрема, добре зладжують тизність масиву удатні різьби святих і правників, — різьби тієї жові з підметами орнаменту, нечлї для доповнення будів-

люди. Вони виглядають, як сильно вкорінені в землю, виростаючі з ґрунту, наче нові будівлі на давніших підмурованих, які перетривали вже століття. Якщо дивитися в поглядний день знизу на дерева якогось із семи історичних горбів Риму, то вони вражають дивним спокоєм: вони наче підкреслюють спокій цілої атмосфери. В своїй нерухомості виглядають наче невідомі, наче штучно моделювані і спеціально поставлені. Ця нерухомість збільшує, тільки меляхколію, «бек-лінівський» пейзаж. Ніякий вітерець не рухне кіпарисів, ніякий не колыхне ніякий подув! І такими сильно зкопаними в ґрунт виглядають і люди, яким не гризний подув новизни. При тому — це треба підкреслити — маємо на увазі духову поставу, бо чухи в них, навіпани, живі і виховні, але цей контраст тільки підкреслює особливе виснаження.

Ця духовна постава незалежно сформувалася фізичний вигляд тих римлян, принадакувати, широкі плечі, постатей, які — навіть як христі — ходять ногами по землі і, наче мітичний Антей, черпають з неї силу і надхнення. При зударі ці постаті не легко захитуються, у до- слівному й переносному розумінні. Хто не вірить, хай спробує відістати в товні італійців до переповненого трамваю, — тоді він незаперечно відчув істину, що світ належить сильним, а не роззявам.

Здоровою силою, що перелюнує у поважну достойність, дихає також від старших жінок, які традиційно здебільше вдягнені у чорні сукні. Почувається, що давнє слово «матрона» не втрапило ще тут свого змісту. Навіть їх іх — повільний і старечий — відблеск достойності, і важко збагнути, хто більше ту достойність зберігав: селяни чи аристократи.

Ця стабільність проявляється в дивним захопленні симетрією й гармонією. А симетричність транспонована й будівлі чи площі, просто фактично! Площі іноді важко уявити щось подібне, коли

музейної вартості), а друга... казармово. Тожотні купулі на обидвох вежках взагалі викликають на перший погляд враження, що цілі будівлі — вповні тожотні. Посередині площі обабіч Рам-седи II, який має теж свою історію: привезений до Риму ще за часів Августа, був він приміщений на площі з наказу папи Сикста V (1589). Обрамована обабіч також вповні симетричне: 4 леви-водограї, які випльовують воду з пащець. Дехто порівнює площу до театральної естради, і якщо йде про її розпланованість, то порівняння є вповні виправдане!

Про ідеальну симетрію площі перед базилікою св. Петра можна мати уявлення, коли пригадати, що почвірний ландшафт колон славетної колонади Берніні, яка наче рамена-любивою обгорнула цілу площу, так згармонізована, що з перспективи ряди колон сливаються і з двох точок визначених пунктів площі видастися начебто був тільки один ряд (а не чотири!) колон!

Навіть асиметричні площі старанно гармонізовані, як, наприклад, «піанца Навона», вузька й довга, який суцільності надала ідеальною симетричною церквою посередині площі, могутній «фонтан де Фіомі» геніального Берніні з алерічними постаттями, що персоналіфікують Ніль, Дунай, Ганг і Ріо де-ла-Платя. Але бурхливу могутність фонтану зладжують два дальші фонтани, менші й ніжні, по обидвох боках першого, на доволі значній віддалі (довжина площі доволі велика).

Коли на «венечній площі» навпроти «венечної палати» будовано дві асекундаріюного товариства, то згармонізовано його вповні із палатою, і обидві будівлі виглядають наче ровесники, які рівночасно поставили в уяві архітекта.

Цей нахил до симетрії прибирав іноді, зовсім нежданних форм: на одній з бічних вулиць сходи із 68 ступінь. Але ці сходи, чи то тому, щоб дати змогу відпочивати по дорозі, чи тому, що того вимагала конфігурація терену, треба було попереривати до-

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. P. O. Box 1661, Phila 5, Pa.

Різдво — Січень 1958 року

Д-р Володимир Галан

ТРИ ФАКТОРИ В ДОПОМОГОВІЙ АКЦІЇ

Допомогова акція Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, як і кожна інша цього роду акція на ширшу скалю, має три головні фактори: перший фактор — це ті, що допомагають; другий фактор — це ті, що потребують; третій фактор — це організатори. Організатори, як і кожна інша цього роду акція на ширшу скалю, має три головні фактори: перший фактор — це ті, що допомагають; другий фактор — це ті, що потребують; третій фактор — це організатори.

Тих, що допомагають, потребуємо, бо вони є причиною і ціллю допомогової акції. У нашому випадку це були українські скитальці, а тепер українські залишенці в менш щасливому положенні від нас в інших країнах вільного світу, головне в Західній Європі. Вони в нашій допомоговій акції є на першому місці, бо ми не маємо можливості допомагати організовано найбільш потребуючим — нашим братам і сестрам на рідній, українській землі. Я не буду зупинятись над історією цієї нашої допомоги, бо вона відома. Хочу тільки підкреслити, що ця наша допомогова акція зродилася і проводиться тільки з одного найшляхетнішого бажання американських українців: допомогти своїм братам. Ми не питаємо і не дивимось на те, хто з них звідки походить, до якої церкви він ходить, чи до якої партії належить. Єдино кваліфікацією людини на нашу допомогу є її потреби.

Це є принцип, що на ньому базується допомогова акція. Ми закликаємо наших громадян, щоб вони жертвували на допомогу потребуючим українцям, без будь-яких дальших специфікацій. Інше діло, що люди з людьми і в практичному поступованні, зокрема при розподілі допомоги на місяць можуть траплятися в одному чи другому випадку деякі порушення того принципу, зокрема у випадках, де засоби допомоги є обмежені, що найбільше утруднює повну й абсолютну справу в єдиний розподіл, якщо така взагалі є в межах людської можливості. Очевидно, що найпростіше і найсправедливіше було б, якщо б ЗУАДКомітет мав стільки фондів і засобів, щоб кожний охоплений нашою допомогою акцією особі давати періодично однакову допомогу. Але, при тих обмежених засобах, якими ЗУАДК розпоряджася, доводиться часто брати під увагу найбільш потребуючих чи таких, що найбільше заслуговують на допомогу, а це створює тло для деяких більших суперечностей, ніж їх творить допомогова акція вже сама по собі. Навіть при заможних обставинах життя з малою людиною, як і з багатим, не можна не мати певних переваг. Що ж тоді говорити про обставини, в яких допомога є необхідною?

Цим саме треба пояснювати і заводи критичне відношення тих, що допомагають, до тих, що потребують, і зокрема до інституцій, які цю допомогу розділяють чи в них посередничають. Кожна допомогова інституція зустрічається рівночасно з найбільшими підказками і признаннями, як і докорями та обвинуваченнями. Але все це є не підсумком і неминучою частиною допомогової акції.

Другий фактор в допомоговій акції — суспільність, яка допомагає, є не менш складною, як і перший, себто ті, які допомагають потребують. Мало з таких людей, щоб мали забагато та щоб самі, з власної почину і без зовнішньої спонуки хотіли давати і жертвувати. Відомо ж, що „святий голодний не розуміє“. Правда, в американсько-українському суспільстві, як і в американському народі взагалі, глибше вкорінені самаритянські почуття. Допомогати іншим належить уже до американської вдачі і характеру, але тим не менше ці почуван-

ня треба постійно підтримувати і допомагу треба організувати. Тому то в Америці безперервно проходить безліч вселяючих „кампаній“, а жертвенність на всілякі цілі стала малою не американською релігією. Відомий дотеп, що коли на кораблі помер моряк і не було священника, щоб відправити останню молитву, то похоронний обряд довершено в той спосіб, що один із моряків обійшов з „капелюхом“ усіх приживих, щоб скласти пожегтву, хоч і не знати, на яку цілі.

Жертвенність на нашу ханітативну акцію мобілізує ЗУАДК і мобілізує її максимальним зусиллям. Сказано, що люди не легко спонукати до жертвенності і коли ЗУАДК Комітет упродовж свого 14-літнього існування потрапив збирати на допомогу цілі приблизно два мільйони доларів, то це з добрим свідомством і для нього самого і, головне, для американсько-української спільноти.

ЗУАДКомітет у цій допомоговій акції є посередником. Ного створили американські українці на те, щоб він посередничав і в збірці допомоги і в її розподілі. Очевидно, що ролі і доля кожного посередника є незавидна. У нас вже в Старім Краю говорили, що „посередника б'ють“, і то частіше б'ють обидві сторони, між якими він посередничав.

Б'ють американські українці за те, що він замало пожегтви від них „видер“, б'ють і потребуючі допомоги за те, що ця допомога їм не вистачає. При цьому всі однодушно і безсумнівно широким задоволенням, що ЗУАДК потрібний, що він виконує велику місію, що він вже виконав великі завдання і що це більш стоїть перед ним, і мають рацію! ЗУАДКомітет і його дотеперішні праці з сьогоднішнім одним з найвишніх свідомств української зрілості. У всьому суперечливостях, за всіма буденними справами ми не завжди добуваємо те, за що всі — скажіть б — розпинаємося і до чого всі змагаємося: ЗУАДКомітет своєю працею добуває українського передвісника в Америці і на міжнародному форумі. Воно інше, як таке передвісника означає участь і членство ЗУАДКомітету на правах повної рівноправності і суверенності в урядових американських і міжнародних допомогових агенціях! Нам часом докоряють, що ми за часто про це говоримо, але ЗУАДКомітет це з більшим правом може докоряти, що наша суспільність замало здася собі з того справу, бо в іншому випадку і її пожегтви на цілі ЗУАДКомітету були б кучі більші, і її відношення до ЗУАДК було б куди уважливіше і відповідніше. Таких і подібних аргументів, крім найсуттєвішого — виконання і втілення величавої ханітативної місії — можна б навести багато більше.

На останніх зборах Дирекційної Ради ЗУАДК, при обговоренні багатьох труднощів, найчастіше згадували, з якими зустрічається ЗУАДКомітет, голова його контрольної комісії, головний касир УНСОУ п. Роман Слободянов дуже влучно характеризує, кажучи: громи ніколи не б'ють у кучі, а тільки у виду, і тут органи ЗУАДКомітету не робили ніколи різниці політичної чи якої іншої. ЗУАДКомітет опікується старенькою вдовою по сл. п. Головного Директора УНР і Головного Отамана Симона Петлюри та не забуває також вдови по визначеному монархістичному діячові. Бо в допомогових справах ЗУАДК не знає ні партій ні політиків.

Хоча ЗУАДКомітет, як установа, має незаперечні і, можна сміло сказати, історичні заслуги для цілої нашої еміграції, то все таки були і випадки критики його діяльності з точки погляду на окремих осіб з його керівних органів. Це річ назвала природна й неминуча, бо в демократичному суспільстві є свобода думки й слова, яка веде до того, що коли хтось комусь не подобається, то його можна критикувати. Вся справа тільки в тим,

що критика була на відповідний місці і відповідним способом, зокрема ж, щоб вона не причинялася до руйнування позитивної праці такої установи, яка є для нашої громади кінцею й необхідною.

Д-р Матвій Стахів

Двері ЗУАДКомітету відкриті

Деякі замітки для нашої громади в Америці і в Європі.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), це єдина чисто українська ханітативна - допомогова організація в ЗДА. Творять її тільки українсько - американські організації, як і рідні члени, та спонсуючі фізичні особи - українці в ЗДА. В межах американського права в порядку ніхто з-поміж українсько-американської громади не має права ні фактичної можливості втручатися у внутрішні справи ЗУАДК і зокрема направляти в ту чи іншу сторону його діяльність, бо вона залежить виключно від його статуту і волі його членства.

Крім повної обставини, яка сама собою представляє велику громадську цінність, ЗУАДКомітет є єдиною українською допомоговою організацією, яка має визнання міжнародних членів, подібно як інші великі міжнародні установи. Мова тут про визнання Високим Комісаром Об'єднаних Націй, міжнародними ханітативними установами та різними демократичними урядами. Яке це має значення, того не треба окремо згадувати.

Двері ЗУАДКомітету відкриті в справах допомоги для кожного потребуючого українця без огляду на його територіальне походження, релігійні визнання, політичне середовище чи суспільне становище. Всі вони в допомогових справах мають у рамках діяльності ЗУАДКомітету одні й те саме право опіки. Органи ЗУАДКомітету обов'язані глядіти на діїсну потребу даної особи, а не на інші моменти.

Спеціальною опікою користуються в рамках ЗУАДКомітету науковці і люди заслужили для українського народу. І тут органи ЗУАДКомітету не робили ніколи різниці політичної чи якої іншої. ЗУАДКомітет опікується старенькою вдовою по сл. п. Головного Директора УНР і Головного Отамана Симона Петлюри та не забуває також вдови по визначеному монархістичному діячові. Бо в допомогових справах ЗУАДК не знає ні партій ні політиків.

Хоча ЗУАДКомітет, як установа, має незаперечні і, можна сміло сказати, історичні заслуги для цілої нашої еміграції, то все таки були і випадки критики його діяльності з точки погляду на окремих осіб з його керівних органів. Це річ назвала природна й неминуча, бо в демократичному суспільстві є свобода думки й слова, яка веде до того, що коли хтось комусь не подобається, то його можна критикувати. Вся справа тільки в тим,

що критика була на відповідний місці і відповідним способом, зокрема ж, щоб вона не причинялася до руйнування позитивної праці такої установи, яка є для нашої громади кінцею й необхідною.

Якщо мова про місце критики, то воно насамперед повинно бути в рамках самої установи, якщо вона має відкриті двері для членства. Власне такою відкритою для членства установою є ЗУАДК. Кожна українська організація в ЗДА некоммуністичного чи ліберального ханітату мас право і навіть обов'язок стати членом ЗУАДК, а значить мати право на його річні збори вислати своїх делегатів, там вислухувати звіт його керівних органів, критикувати той звіт і потім вибрати собі мій і дати до такої праці, якої вимагає діяльність ЗУАДКомітету, особи. Відкриті такі двері для всіх осіб, щоб вони могли спонсуючими членами і могли бути делегатами від зазначених організацій.

Бували раніше і трапляються тепер випадки, коли ми чуємо критику діяльності керівних органів ЗУАДКомітету або їх окремих членів власне не на цій відповідній місці, тобто не в рамках організації ЗУАДКомітету. Підноситься критичний голос особи, які значимо не знають докладно справи і їм відразу на ті самі місця критики не може заперечити орган чи його член, який компетентний і вичерпний відповісти. Так залишається в колі розмовників чи читачів окремі статті осад невдоволення до самого критикованого органу, як до самої установи. Те, що винуватиме чи читач, то тільки в результаті цього: не дай більше пожегтви! Часто сам критик не має чіткого наміру, щоб слухач вичув цей фатальний клич „не дай“, але результат з його невмісної критики все одно той самий.

Якщо тут мова про відкриті двері для входу до ЗУАДК, то для допомоги чи для членства і співпраці з ним, то не можна бомінувати те, що, що ці двері відкриті також для свідків наших європейських установ. ЗУАДКомітет помагає і багатьом європейським людям, які потребують допомоги в Європі. Помагає він зокрема членам наших установ в Європі. Вони мають моральне право вимагати від ЗУАДКомітету допомоги для себе, тобто для своєї позитивної діяльності. І ЗУАДКомітет хоче дати цю допомогу. Але для того ЗУАДК потребує фондів від своєї громади. Цих фондів не можуть дати еміграційні уста-

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.

866 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.

Telephone: LOmbard 3-8096

ВСЯ КОЛЯДА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДК-ТУ!

З Різдвом Христовим!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО В АМЕРИЦІ!

Одна з наших Різдвяних Коляд починається словами „Вселення веселися“. Це тому, бо Різдво — це свято радості, це свято, що символізує народження Того, хто дав нам віру в перемогу правди і справедливості, віру в перемогу добра над злом.

Тому то виявом цієї віри, як і нашої української прадавньої традиції було творити із нагоди Різдва добрі діла милосердя і жертвенності на ханітативні і допомогові цілі, щоб таким чином причинитись до загальної радості.

З рідної землі перенеслися ці гарні традиційні звичаї до Америки. Американські українці ніколи не відмовлялись у час Різдва від датків не лише на їхні місцеві цілі, але і на потреби Старого Краю, на допомогу вбогим скитальцям, інвалідам, вдовам, сиротам і всім тим, яким необхідна допомога.

Пожегтви з нагоди коляди американські українці слали до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Це тому, що ця установа була покликана всією нашою громадою повести ханітативно-допомогову акцію для всіх українців у потребі. Ось уже чотирнадцятий рік ЗУАДК веде цю акцію допомоги, переселивши за той час десятки тисяч українських втікачів до заокеанських країн нового поселення, ніс і несе далі матеріальну поміч харчами, оджею і грішми українцям у потребі в різних країнах нашої Землі, як теж захищає правду українських емігрантів. Під цю пору перед ЗУАДК нові завдання. Відкрились нові потреби допомоги на сході Європи. В останньому часі лише ЗУАДК приділив 5.000.- дол. допомоги для українців в Австрії, почав збільшену висилку допомогових пакетів в Польщу, починає нову, третю з черги переселенчу акцію на основі нового іміграційного закону.

Цьогорічна коляда повинна дати цій єдиній нашій самостійній ханітативній установі засоби для її відповідальної праці: для забезпечення матеріальної помічі українцям у потребі, для успішного переведення нового переселення, для систематичної допомоги науковим інституціям.

Зложені Вами на коляду пожегтви допоможуть у нужді, чи хворобі братові по крові і причиняться, щоб справді щиро лунали слова стародавньої української коляди „Вселення веселися“.

Пришліть свою пожегтву на коляду негайно, не чекаючи приходу колядників, на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

Даймо змогу, ми — забезпечені тут у багатій американській країні, щоб радість, яку несе Свято Різдва, запанувала і там, де в нужді і хворобі живуть наші однокровні брати.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

У Філадельфії, 7-го грудня 1957 року.

Дирекційна Рада Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

Д-р Володимир Галан — президент; д-р Матвій Стахів, адв. Михайло Пізнак, Олександр Лотоцька — заступники президента; Павлин Різняк — секретар; Іван Харамбура — касир; ред. Василь Мудрий — ексекутивний директор; ген. Олександр Загородський, Василь Донган, Катерина Пелешок, Іван Кедрич-Рудницький і Роман Слободянов — члени Контрольної Комісії; Антін Ваток, Теофіл Вак-Войчук, Іван Бешаць, Дмитро Василюк, Олександр Галесюк, Дмитро Галич, Катерина Гульчій, ред. Антін Драган, інж. Степан Курочас, Петро Мірчук, інж. Панаас Панаасюк, Андрій Шекерис, Тарас Шидько і Роман Шрамченко — члени Дирекційної Ради.

Василь Мудрий

Рада Директорів ЗУАДКомітету

[З нагоди її нарад 7-го грудня 1957 року.]

На початку грудня 1957 року відбулося засідання Контрольної Комісії ЗУАДК (6-го грудня), а на наступний день засідання Екзекутивної (ранком), а від години 11-00 до 6-00 ввечора відбулись наради Ради Директорів ЗУАДКомітету. Ці наради були дуже важливі. Вони вислухали звіт ЗУАДКомітету й Контрольної Комісії. Над обома звітами відбулась обширна дискусія.

Контрольна Комісія окрім звіту висловила цілий еляборат про взаємини між Централією в Філадельфії та європейською експозитурою ЗУАДКомітету, очолювану д-ром Антоном Перегінцем. В тому елябораті Контрольної Комісії зазначено і спростовано також заміти д-ра А. Перегінця в справі діловодства Централі. Над цілим комплексом справ, обговорених у цьому елябораті Контрольної Комісії Рада Директорів не дискусювала, бо згідно з бажаннями Комісії еляборат буде розглядати ще Екзекутивна ЗУАДКомітет. В господарській частині свого звіту Контрольна Комісія висловила довіру президентові й Екзекутиві ЗУАДКомітету.

У дискусії учасники висловили єдинозначні думки про те, що такий стан взаємин між Централією й Європейською експозитурою ЗУАДКомітету довше тривати не може. У зв'язку з тим пошисені в Європі, бо вони саме потребують допомоги. Але вони можуть допомогти ЗУАДКомітету збирати потрібні і більші фонди в Америці. Це вони можуть зробити в той спосіб, що при збіркових „тодах“ (Різдво і Великдень) вони від себе оповістять у пресі проклики до нашої громади в Америці, щоб вона складала „сплатніші пожегтви до ЗУАДКомітету для його допомогової акції“.

Двері для такої співдії з ЗУАДКомітетом відкриті. Ми певні, що цього року наші європейські установи започаткують вперше таку акцію. Рада Директорів ЗУАДКомітету прийняла в цій справі окрему резолюцію зі запрошенням до співдії.

цією і згодом у зв'язку з його побутом в Європі літом 1957 року. Хоч інші організації відозву підписали, то, як сказано, збірка ця не вдалася. Може тому не вдалася, що була розписана не в пору, може тому, що не були розіслані збіркові листи, а може й тому, що згадана пресова кампанія проти чоловічого діла, а в обороні іншого, що діяв постійно в Європі, мали вплив на невдачу.

Та як там не було б, то слід підкреслити, що ця невдача вдарила в першу чергу по всіх тих бідних скитальцях, які потребують допомоги і для яких ця надзвичайна збірка була призначена.

З того дуже вже ясний висновок. Преса має право, а подекуди й обов'язок критикувати кожного діяча, який їй чи не подобається чи до якого вона має свої упередження чи застереження. Але ця критика не повинна шкідити самій установі. Коли ж вона шкідить установі, то ясно, що вона в чомусь неадекватна. Всяка гігієнічна купіль є добра, але вона може бути і кельсяка тоді, коли разом з нею впливається і дитину до зливника. Цією дитиною української громади в Америці є ЗУАДКомітет. Ця установа має свій статут, підлягає не тільки статутній, але й державній відповідній пресі в Америці, чи закордонній пресі.

В останньому часі зайшов випадок, що надзвичайна збірка на залишенців, проголошена в вересні 1957 року, не дала бажаних успіхів. Її можна б вважати навіть невдачею. І цю справу треба було висловити Раді Директорів. Цю надзвичайну збірку на потреби залишенців рішено проголосити окремим закликом до 11-го липня 1957 року на нараді всіх українських суспільних організацій, що займаються допомоговою акцією.

Відозву мали підписати всі учасники наради, що репрезентували ак 11 організацій. Коли ж прийшло до підпису цієї організації свого підпису відмовилися не дати з уваги на голоси української преси в Європі, які критикували президента ЗУАДКомітету від передостаннього засідання Ради Директорів ЗУАДКомітету в минулому році у зв'язку з пресовою конферен-

Регстрація не-громадян

Всі мешканці Злучених Держав, які не мають американської громадянства, зобов'язані згідно з законом зареєструватися в місці сімні кожного року. Регстрація відбувається за допомогою спеціальних бланкетів, які можна набути в кожному поштовоу уряді. Зобов'язаний до регстрації кожний, хто не є американським громадянином; за не-літніх дітей виготовляють регстраційний бланкет батько або мати, чи опіку.

То ж пригадуємо всім не прибути у сімні у поштовоу уряді і там дістати бланкет для регстрації, виповнити його і передати офісу урядників в поштовоу уряді.

Пакети до Польщі

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет має згоду виготовити допомогові пакети кооперативу КАРЕ на приватні адреси у Польщі. З чотирьох родів пакетів, а саме: харчевні (дванадцять фунтів в тому по фунтові масла, шоколаду, м'ясного пастигу і кави, як теж по два фунти рису, молочної сира і овочового соку) за 6 доларів; вояківний коф за 10 доларів, постелеве білля (два простирала, дві підшви, три рушники і дві коробки мила) за 10 дол.; матеріал на костюм з усіми додатками за 17.50 дол. Гроші із заподанням точної адреси апліканта в Польщі треба слати на адресу ЗУАДКомітету:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa.

Н. КАРОЛІНА:

Район: Марта Процюк на „Писанку” \$5.

КЕНЗАС:

Кензас Ситі: Віда УКАА збірка „Писанка” \$21.50; 3 нх на листу ч. 14423; По \$2: Дмитро Яремко, Михайло Близик, Нікола Лай (підпис неч.); По \$2: Василь Кошчук, Богдан Мухом, Тома Мей Елсон, Ніс Вайн, Іван Бріджес, По \$1: Палатин Леусес, Іван Гречаник, Мірошлав Баруцка 50 ц. (збір: І. Яремко, М. Близик).

КОНЕКТИКАТ:

Вілліамс: Іван Боженко \$1. Гарфорд: Юрій Сх \$5. Норвіч: О. Кухарик \$2. Нью Бритен: Микола Савчук \$2. Нью Гейвен: М. Дудя \$2. Стратфорд: Іван Кошчак „Писанка” на листу ч. 14347 \$1.

МЕРІЛЕНД:

Мт. Ренс: Д-р Ярослав М. Гелета на „Писанку” \$5.

МЕСАЧОЗЕТС:

Лудлов: Іван Стерпак на „Писанку” \$5. Таунтон: К. Олівер на „Писанку” \$2.

Форт-Ворт: Василь Динав на „Писанку” \$5.

Фол-Рівер: Дм. Мартиниш \$1. Честер: Анастасія Різко-Зеленська на „Писанку” \$5.

МІЗУРІ:

Тупело: Петро Кушник на „Писанку” \$10.

МІНЕСОТА:

Міннеаполіс: Дмитро Янінський на „Писанку” \$5; Палатин Папіа на „Писанку” \$2. Ст. Пол: Віда УКАА збірка „Писанка” \$27.25; 3 нх на листу ч. 14454; По \$2: Андрій Дорощ, Стефан Кошчак, По \$1: Федір Прокопів, Олександр Петрів, Роман Рибак, Василь Гарбер, Н. Н. Мін. Сендска, Іван Шайда, Пилип Шайда, Іван Петруч, Сесавіян Макаренко, Михайло Гук, Михайло Сех, Ігор Кубик, Іван Бугаско, Олександр Неприцький Грановський, Олександр Пачковський, Микола Денисюк, Костя Малайчук, Петро Остапчук, Володимир Вовк, Мілена Гриншала, Михайло Остапчук, О. Василь Уманець, Решта дрібниці. Михайло Хамець \$1.

МІШПЕН:

Воррен: Андрій Кисломед \$7 (3 нх \$2 на „Писанку”); Олена Мотирин на „Писанку” \$1. Дітройт (Гемтрек): Віда УКАА збірка „Писанка” \$80.85, на листу ч. 14438 (збір: Алла Ген); Д-р Зеновій Стелмак \$5; По \$2: Іван Панчак, Горт. Д. Федорко, Гр. Л. Галажко; По \$1: Богдан Гайдученко, Яремич, Галина Катистий, Богдан Івашко, Микола Миколайко, Шеренко, Г. Ренс. На листу ч. 14439 (збір: Володимир Дигдало, По \$5: Корнелій Іваско, Остап Захарків, А. Серединський, Володимир Тустанівський, Богдан Андрушків, Богдан Сторожук; По \$3: Володимир Дигдало, Степан Скіпаченко; По \$2: Семен Дигдало, П. Жук, М. Лаврин, Ю. Олексій; По \$1: К. Сенік, Роман К. (підпис неч.); С. Колісник, Г. Дідух, І. Чайковський, Лаврентій Залозничий, Д. Федорко, В. Лизогуб, Решта дрібниці. \$14440: Богдан Миколайко, Решта дрібниці. \$14441: Степан Іванович; По \$1: В. Кулик, В. Задорожний, М. Мандрух, Роман Андрушків, Степан Іванович.

Дітройт: По \$10: Український Золотий Хрест Віда ч. 14 (Писанка” на листу ч. 14774). Василь Будурин; По \$5: Федір Міронченко, Павло Воднар, Володимир Бук \$3. (На листу ч. 12725, збір „Самоміч”); По \$2: В. Процик, Семен Махук; Н. Н. \$1.

Бентон Гарбор: Михайло Кулиничев на „Писанку” \$5.

Іст-Ленікс: Мірон Кучмак \$5. Маккегон: Василь Павлюк на „Писанку” \$2.

Мт. Клеменс: Михайло Будка на „Писанку” \$1.

Флінт: Іван Гермак на „Писанку” \$3.

НЕБРАСКА:

Лінколн: „Українська Громада”, збірка „Писанка” \$25. 3 нх на листу ч. 14462; Михайло Калита \$5; По \$2: Роман Панасюк, Іван Бучинський, Іван Малиш, По \$1: Василь Небесний, Петро Вітковий, Ігнат Сторонський, Іван Лиско, Василь Рибий, Дмитро Петрович, Іван Гутчик, Антон Лихолат, Михайло Шалавіта, Прокоп Стегнович, Дмитро Гуменик, Володимир Палоский, Юсип Кішчук, Григорій Сіниця. (Збірки: Роман Панасюк).

НЮ ДЖЕРЗІ:

Атто: Макс Гарман на „Писанку” \$10. Бранс Міта: Д-р М. Корнішів на „Писанку” \$5. Вайлент: М. Кузін \$5. Вайлент: А. Василевський \$2. Воллстон: Н. Велічко \$2. Голдфілд: У. Н. Союз Віда ч. 275 \$5. Елзабет: Українська Центральна збірка на „Писанку” \$172.50, 3 нх на листу ч. 14180 (збір: Микола Кіщенко); По \$5: Михайло Гриншак, Потапко; Володимир Ківа \$3; По \$2: Микола Кіщенко, Андрій Поліщак, І. Світський, Іван Плат, Зеновій Сушко, Ярослав Заруба; По \$3: Віра Кіщенко, Мірон Кішчук, І. В. Г. (підпис неч.); Іван Поліщак; Петро Х. (підпис неч.); Степан Магмет, Юсип Валчич, Микола Волошинський, Корнелій Гейко, Тома Чечель. На листу ч. 14182 (збір: Микола Лушнік); По \$2: В. Банчук, Андрій Федорко; По \$1: М. Юрчак, І. Боднар, Р. Ясевич, І. К. (підпис неч.); Михайло Леонцій, Джеймс Келан, Діан С. (підпис неч.); Павло Анна Барто, Артур Н. Дючі, Франко Федір, Іорко Масіні, Іван Заробець, Петро Дючі, Прокоп С. (підпис неч.); І. Кішчак, Лотоцький, Стів Кутяк, Лью Боднар, Іван Катмарек, Василь Палатин, Іосиф Г. Семчак, Микола Га-

лиц, Данило Мачик, Дмитро Шерба, Іосиф (підпис неч.); Іван Вайт, С. Макара, Юрко С. (підпис неч.); Франко Шарій, Петро Ханат, д-р Чеслі, Джим (підпис неч.); Лев Гусак, Решта дрібниці. На листу ч. 14484 (збір: Іван Гріб); Іван Гріб \$5; Антоні Маркович \$1. На листу ч. 14485 (збір: Теодор Стець); Д-р Граб \$5; По \$1: Теод. Стець, Константин, Зеліка, Михайло Гінда, Іван Паліко, Павло Гелета, Володимир Федичин, С. Недовитко, П. Бондаренко, Микола Гукіш, Еміль Мамчак, Іосиф Гнатюк, Михайло Маркович, Микола Кобирин, М. Іванчик, Михайло Кобирин, На листу ч. 14792 (збір: Мірон Пинковський); Михайло Сухорезкий \$20; Роман Слободян \$15; По \$5: Данило Слободян, Іван Іванович, Богдан Голда; По \$3: Мірон Пинковський, Дмитро Керничий; По \$2: Михайло Хитра, Іван Подлічук, Роман Левицький, Іван Левчик; По \$1: Михайло Юрченко, Мр. Кривокуцький, Марія Лунак, На листу ч. 14793 (збір: Петро Дук); Петро Дук \$2; По \$1: С. Карпа, М. Г. (підпис неч.); Решта дрібниці. Ірінгтон: Татяна Береза на „Писанку” \$1. Картер: ООЧСУ Віда ч. 9 \$10. Лейкуд: Андрій Шиндляр на „Писанку” \$5.

Лінден: Варвара Креховецька \$10 (записи квіт на могилу б. п. Юлія Юрчик).

Мана: О. Федорка \$5.

Нюарк: Збірка „Писанка” (збірка переклада д-р О. Утриско) \$30, 3 нх на листу ч. 8916; Д-р В. Олексійський \$5; По \$3: В. Рибак (Вазар), адм. М. Гінда, Д-р В. Гук, М. Плешин, С. Стефанів, д-р М. Стецько; По \$2: Т. Гелемій, д-р І. Карпачин, д-р Володимир Сенсак; По \$1: І. Атаманець, Я. Вігун, Д. Вобель, К. Болдирюк, д-р І. Голіняк, М. Дорощ, Ю. Дутка, М. Іванко, А. Кашубинський, д-р В. Комаринський, В. Кузін, М. Лесків, І. Марчук, О. Матківський, І. Настюк, А. Паньків, І. Пастух, А. Пільо, Я. Піндух, В. Сак, В. Сидорович, д-р В. Станіславський, Д. Т. Ю. Тюрин, О. Трун, д-р О. Утриско, Т. Пал. — По \$10: Микола Меленка (3 нх \$5 на „Писанку”); Катерина і Волод. Кропівничі; По \$5: Н.Н., Зеной Стефанів, М. Чолій.

Пасейк: М. Ледзла на „Писанку” \$2.

Трентон: Яків Струк на „Писанку” \$5.

НЮ ПОРК:

Ню Порк Сіті: СУА Віда ч. 1 збірка „Писанка” \$20. 3 нх на листу ч. 14691; СУА Віда ч. 1 \$10; По \$5: Катерина Пелешок, Андрій Придичук. — По \$10: Юрій Артемишин (3 нх \$5 на „Писанку”), СУА Віда ч. 1, СУА Віда ч. 4, Ур. Демок, Клоб; По \$5: Дем'ян Горичий, Терентій Дольович, Михайло Призанинський, Алекс Забігайло; По \$3: Іван Керничий, Василь Шерей; По \$2: Іван Вишнівний, Іван Гарасинко, Александр Кузичин; По \$1: Іван Жук, Ольга Раковська.

Бюфало: По \$5: Д-р В. Салабан, Г. Фріндей, С. Ловіцкий \$7. Бруклін: Павло Біласюк \$7 (3 нх на „Писанку” \$2); д-р О. Сіп Оршичів на „Писанку” \$5.

Гудзон: Павло Сиротко на „Писанку” \$3; В. Воробієвич на „Писанку” \$1.

Клів: Віда УКАА збірка „Писанка” \$32. 3 нх на листу ч. 14535 (збір: Стефан Гавришук); По \$2: Михайло Грещак, Юлія Близинський; По \$1: Дмитро Цафчик, Михайло Винниченко, Гриць Кушнір, Микола Мачок, Василь Семенович, Роман Мачок, Осип Близинський, Остап Пономісний, Осип Дрогомирецький, Іван Коба, Микола Павлів, Василь Любичинський, Михайло Кухар, Осип Чайківський, Василь Ткач, Гриць Кауша, Іван Крушельницький, Мик. Шанц, Корніло Дрогомирецький, Степан Медвед, Майк Михалік, Олег Омецький, Михайло Апостол, Володимир Партика, Іван Колос, Ярослав Вілас, Павло Стецюк, Решта дрібниці.

Мт. Верміон: Дмитро Демченко \$5. Річмонд: Плат Володимир Кручовий \$2; П. Скіртинський \$1. Рачестер: П. Таттарко на „Писанку” \$5; Роман Домбчевський \$2; Роман Струк \$1.

Ютіка: Євген Кахнікевич на „Писанку” \$5; Алекс Шеско \$2.

ОГАПО:

Кантон: Петро Вабиш \$1. Кардінтон: Д-р Андрій Машчак на „Писанку” \$5.

Клівленд: Федір Витківський \$5.50; По \$5: Федір Забірач, М. Форемський, По \$2: А. Балко, Михайло Срібник, С. С. Палатин Сіті: Д-р М. Орловський на „Писанку” \$10.

Толідо: Михайло Огорілко на „Писанку” \$6.

Нітстані: Анна Косач \$2. Жірада: Іван Кравець на „Писанку” \$2.

ПЕНСІЛВЕНІЯ:

Філадельфія: По \$10: Об'єднання Укр. Письменників „Слово”, У. Н. Союз Віда ч. 189; По \$5: О. Василь Головинський, Роман Флонт, Михайло Осадчук, Іван Харамбура, Володимир Карпак, Павло Олександровський, Максим Близинський, Наталія Андрусів, Іван Сіт, Юрій Лесник, Роман Ішук, Н. Недельська Слободян; По \$2: Антон Ішук, Максим Ішук, Іван Сіт, Стефанія Чорнута; По \$1: Андрій Дідківський, Іван Ленік, Павло Майкович, Анастасія Ратій, Анастасія Іванович, Юсип Матієвич.

Амбридж: Г. Цейгер \$5. Вайт-Говен: Анна Мельник на „Писанку” \$5.

Вейк: К. Масалітін на „Писанку” \$2.

Гаріберт: В. О. Демчук \$10 (3 нх \$5 на „Писанку”); Джордж Т. Васель \$5.

Левіттан: Іван Головка на „Писанку” \$5. Пенсбург: Теодор Павлюк \$3. Пітсбург: Марія Антончак на „Писанку” \$5.

Рейн: Віда УКАА збірка „Писанка” \$20. 3 нх на листу ч. 12278 (збір: Стефан Кіщенко); По \$5: Северин Кішка, Борис Гач; По \$1: Антонія Макара, Теодор Хомин, Степан Волонський, Михайло Кішка, Микола Дубик, Володимир Макара, Стефан Кішкол, Іван Кішка, Іван Тербецький, Р. Балдан, Смікескі: Василь Буртин \$1.

Семіксвілл: Віда УКАА збірка „Писанка” \$39. 3 нх на листу ч. 14639; По \$3: Михайло Сіт, Іван Соловський; По \$2: Андрій Піншак, Михайло Ливенко; Осип Вітнік \$1.50; По \$1: Іван Гріско, Іван Фуга, Миколай

Вучко, Іосиф Фуга, Володимир Дякон, Михайло Бородецький, Михайло Постолок, Микола Коска, Василь Бучковський, Антон Дробиш, Микола Івасик, Петро Гудер, М. Сокоцький, Іван Підгайний, Анна Форшова, Катерина Зедіська, Євген Михайлович, Петро Поточний, Степан Жігута, Осип Струк, Григорій Дашко, Петро Єдник, Іван Вітнік, Іосиф Яворський, Петро Фуга, Дмитро Чук, Григорій Турчак, Решта дрібниці. (Збірки: Андрій Піншак).

Честер: Іван Чабан \$2; По \$1: Іосиф Заричський, Олександр Злупко.

РОВД АПЛЕНД:

Павтукет: Юрій Тренклер \$5.

ІНШІ КРАЇНИ:

КАНАДА:

Павтукет: Юрій Тренклер \$5.

ЗВІТ

за червень 1957 року.

ВАШІНГТОН:

Сіта: У. Н. Союз Віда ч. 496, збірка на „Писанку” \$11. 3 нх на листу ч. 13083; По \$1: Струц, Кріп, Павліна Пономарчук, С. Кішль, Микола Ковалюк, Федосій Кравець, Василь Голодинський, Алекс Коструць, (Збірку переклада Олена Струц).

ІЛІННО:

Шікаго: ОДВУ Віда ч. 52, збірка спеціального призначення \$90, 3 нх на листу ч. 14238; Дібровільські дати збірки на Шевченківській Академії, встановленої Укр. Правосл. Паратією св. ап. Петра і Павла і 52-м відділом ОДВУ в Шікаго. (Імена окремих жертв давати не подано). — Збірка на листу ч. 11565 (збірач: переклада В. Івашук); По \$1: В. Івашук, Я. Чернявський, М. Криштал, Р. Шеретко, Е. Івашук, А. Сидорович, У. Н. Союз Віда ч. 301 ім. Д. Вітовського \$5. Збірка „Писанка” на листу ч. 14410 (збір: М. Криштал); По \$1: Михайло Криштал, Іван Мотлюк, Василь Думанчук, Маріян Мотлюк, Василь Івашук, — Д-р Євген Савчин \$10 (3 нх \$5 на „Коліду”); По \$5: Михайло Бойко, Іван Семчук; М. Тищенко \$3; Осип Матковський \$2.

ІНДІАНА:

Геммонд: УКАА збірка „Писанка” \$84.50, 3 нх на листу ч. 14415 \$48; Григорій Петрина \$3; По \$2: Пилип Пелешенко, Захар Пелешенко, Степан Іваск, Іван Гайчак, Микола Волик, Антон Миленький, Антон Солян, Іван Юзків; Іван Матейчук \$1.50; По \$1: Мефодій Гатко, Степан Пилипчак, Василь Карпачин, Микола Луцій, Іван Юзків, Юлія Кіс, Мірон-Мандій, Михайло Долішійський, Степан Долішійський, Матей Сотіла, Іван Крижановський, Микола Петрина, Василь Лайчик, Теодор Дутчак, Михайло Маркевич, Петро Адамко, Павло Марканчик, Теодор Гринчак, Степан Васильовський, Андрій Горбик, Михайло Урядко, Василь Ванжула, Волод. Гріб, Решта дрібниці. На листу ч. 14416 \$36.50, 3 нх на \$2: Іван Луцка, В. Сібал, Осип Солян, Марія Воронка; Осип Луцки \$1.50; По \$1: Іван Юсик, Дмитро Володин, Андрій Касячук, Михайло Вілник, Василь Кушнір, Володимир Мандій, Мірон Мандій, Ярослав Мандій, Михайло Залучийський, Володимир Максимук, Іван Максимук, Михайло Вуєк, Павло Милько, Андрій Левус, Степан Солян, Іван Бойко, Дмитро Вілощеркович, Іван Касячук, Володимир Вишневський, Теодор Ділоба, Павло Данко, Іван Солян, Роман Лоренц, Іван Пелешенко, Михайло Бурлука, Микола Вогрик, Решта дрібниці. — Частину збірки перевели на спільному обді при першій св. Миколай, решту перелив голова Відділу УКАА в Геммонд, Інд. Григорій Петрина.

КАЛІФОРНІЯ:

Сан Франсиско: Маріяна Мельник на „Писанку” \$5.

КЕНЗАС:

Топека: Роман Ясків \$5.

КЕНТАКІ:

Лувейк: Д. А. Ціборовський на „Писанку” \$3.

КОНЕКТИКАТ:

Бриджпорт: УКАА збірка „Писанка” \$102. На листу ч. 14352 збіраю \$54, 3 нх: Михайла Шаміанська \$5; Костя Котило \$3; По \$2: Микола Жолобо, Федір Говера, Теодозій Касян, Дмитро Чернявський, Роман Стець, Микола Максимук, Василь Максимук, Іван Федун, Мірошлав Стахів, Ярослав Федорюк; По \$1: Володимир Вінгрінович, Василь Сливинський, Василь Зазуляк, І. Сливинський, Осип Кривдальчук, Іван Захарко, Михайло Галкевич, Тарас Сливинський, Дмитро Онішак, Володимир Болон, Володимир Сумик, Степан Бабій, Онуфрій Байда, Василь Пелешук, Микола Ташчін, Дмитро Сендзак, Юрій Долоб, Василь Шувальницький, Василь Плайків, Михайло Зав'яз, Василь Фельмович, Івас Олексій, Іван Андрий, Поддубинський, Володимир Суєла, Василь Цап, Решта дрібниці. На листу ч. 14353 збіраю \$48, 3 нх: Український Народний Дім \$10; По \$3: Василь Бабій, Стасюк Михайло; По \$2: Василь Кузьо, О. Ярослав Шуст, Петро Володин; По \$1: М. Михайлович, Володимир Шуст, Ольга Папроцька, Адам Папроцький, Роман Якимів, Богдан Сєні, Василь Папроцький, Петро Процик, Марія Куян, Степанія Станішевська, Микола Васюк, Богдан Жеребечий, Іван Ромаш, Петро Сливинський, Іван Весна, Юрій Гнат, Микола Солтис, Михайло Халанди, Анастасія Гли-

ва, Михайло Мандрико, Михайло Зелік, Андрій Борис, Семен Лушнік, Степан Тарасюк, Дмитро Олексій, Решта дрібниці. — У. Н. Союз Віда ч. 59 „Січ” \$10; І. Коваль \$2. Вілліамс: УКАА збірка „Писанка” \$18. 3 нх на листу ч. 14371 по \$1: М. Тимків, М. Дмитраш, І. Яремко. На листу ч. 14372: Михайло Якович \$2; По \$1: Іван Кузьматичий, Петро Мавчан, Іван Яворський, Михайло Курник, Мірон Тихлівець, Іван Наумченко, Теодор Сидоренко, Юрій Турчак, Василь Гринчак, Плат Корин, Решта дрібниці. Гарфорд: ООЧСУ Віда ч. 3 \$10. Меріленд: У. Р. Союз Віда ч. 8 \$3.97. Нью Бритен: М. Михальчиний \$2.

МЕРІЛЕНД:

Болтмор: С. Самолук \$7; П. Ясеновський \$1.

МЕСАЧОЗЕТС:

Бостон: Паравія Укр. Правосл. Церкви св. Андрія \$67. — УКАА збірка „Писанка” \$30.50, 3 нх на листу ч. 14434 (збір: Іван Кекур, Михайло Кісель; По \$1: Василь Стебницький, Василь Музика, Степан Сідларчук, Іван Назар, Захарій Лось, Петро Струж, Петро Ніколишин, Осип Кутяк, Дмитро Вілечук, Володимир Вагницький, Євгенія Ковчак, Осип Шимонюк, Павло Фомидур, Н. Н. (підпис неч.); Решта дрібниці. На листу ч. 14435 (збір: Іван Зав'яз) \$12, 3 нх на \$2: Іван Зав'яз, А. Ч.; По \$1: Микола Шербанович, Дмитро Галоніж, Михайло Томас, Юлія Пліхтій, Петро Слюсарчук, Володимир Зозуля, Володимир Варан, Іван Петук, Голіюк, М. Кривінець на „Писанку” \$2. Лудлов: Даміян Шарко на „Коліду” \$30.

МІНЕСОТА:

Ст. Пол: Юрій Гончаренко на „Писанку” \$5.

Честер: Збірка на „Писанку” (збірач: Іван Дребет і Евстахій Круц) \$17, 3 нх на \$5: Іван Тимчак, Василь Карпачин, Михайло Кіп \$4; По \$1: Іолін Сорока, Петро Жеребо, Іван Дребет.

МІШПЕН:

Бентон Гарбор: Т. Коваль на „Писанку” \$13.

Вірмінгем: Олександр Пова \$5.

Дітройт: „СУМА” Осер. „Ківа” \$10; Н. Гайворонська \$10.

Флінт: Укр. Народний Дім, збірка „Писанка” \$46, 3 нх на листу ч. 14446; По \$4: М. Машак \$4; По \$3: Дмитро Досій, Ілля Мельник; По \$2: Микола Драганчук, Михайло Лихолат, Осип Пантелюк, Роман Фодчук; По \$1: Іван Вартків, О. Теодор Вареха, Іван Гайдученко, Григорій Доброміль, Степан Дрозда, Антон Дух, Василь Жовтик, Іван Капеч, Теодор Кващинський, Теодор Кісильчук, Іосиф Савка, Микола Салій, Розалія Самоган, Василь Стефанів, Дмитро Костинюк, Северин Кішніцький, Степан Кравець, Степан Кузьмук, Іван Левандовський, Юрій Макагон, Іван Нагірний, Андрій Ніпсон, Прокоп Ніпсон, Михайло Пилипчик, Стефан Стефанів, Іван Ханацький, Василь Чухач, Іван Шумко. (Збірач: Іосиф Машак).

МОНТАНА:

Батт: Збірка на „Писанку” (збір: Т. Стелмак) \$7, 3 нх: Теодор Стелмак \$5; Микола Гладкий \$2.

НЕБРАСКА:

Омага: У. Н. Союз Віда ч. 365, „Карпати”, збірка „Писанка” \$21.50, 3 нх на листу ч. 14466 (збір: Стефан Балаас); По \$2: В. Столярський, О. Яр. Сивичук; По \$1: Павло Вашичак, Данило Огредан, Теодор Опрішко, Стефан Балаас, Дмитро Вітєк, В. Продивуч, М. Ярш, І. Котів, Василь Гринча, В. Мазурик, О. Продивуч, І. Даньків, М. Богоніє, М. Дєпа, М. Лобур, І. Воробець, М. Калба, Е. Богачевський, І. Богачевський, С. Мурза, Дмитро Гріско, Юлія Федік, Стефан Підгурний, Михайло Воробець, В. Минак, Решта дрібниці.

НЮ ГЕМПШІР:

Манчестер: В. Сердюк на „Коліду” \$3.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Джерзі Сіті: Урядовці і робітники канцелярії У.Н.С. на „Писанку” \$152.50, 3 нх на \$10; Д. Галічич, Г. Герман, А. Драган, І. Кедрин; По \$5: Я. Падох, С. Федів, д-р І. Луцій, П. Постолок, В. Назаревич, І. Кішчак, Я. Кузичин; По \$3: О. Гібоно, В. Давидович, Я. Левічівський, Я. Яна, Д. Кравець, К. Магара, М. Мільнович, Волод. Сохир,

Стецюк, М. Лисогір, Т. Гіль, Р. Ференцевич, І. Кош, С. Соколович; По \$2.50: Л. Липичак, А. Липичак; По \$2: С. Гладкий, С. Гашинський, І. Вербний, д-р О. Волощук, д-р І. Козак, М. Думанська, В. Карий, А. Домаранський, М. Твердовський, В. Ушнір, Т. Лушнік, Р. Антонович, М. Сташківський; По \$1: С. Раш, О. Домбровська, Г. Левчук, О. Кейс; Д. Кусяв \$0 ч. Кемден: УКАА збірка на „Писанку” \$14.50, 3 нх на листу ч. 14471 (збір: М. Ковальчик, По \$3: М. Ковальчик, Микола Ремчук, Микола Ромаш \$2; По \$1: М. Е. Врешак, Роман Латор, Петро Кріп, д-р Іван Латор, Михайло Миськів, Едвард Райчик, Решта дрібниці. Нюарк: Віда ООЧСУ \$20. ООЧСУ збірка на листу ч. 13233 \$10, 3 нх на \$1: Борис Процик, Пандо Соколовський, Любомир Рудзінський, Іван Бутин, Ю. В. Косоніцький, Л. Мигаль, Ю. Ковачик, М. Корніло, А. Корніло, І. Корнілов. — Т. Школяр \$5. Клівленд: П. Давидович на „Коліду” \$5.

Трентон: Від Православного Паратії в Трентоні \$40. (Пожертву на спец. призначення, переклада в М. Запаранюк).

НЮ ПОРК:

Ню Порк Сіті: Проф. Любомир Зойфовський \$25; Павло Самсон \$10; Клавдія Олійник \$5; По \$2: Теодор Кулик на „Писанку”, І. Марусевич на „Коліду”, Амстердам: УКАА Філія в Амстердамі \$103.50 (переклада Центральна у Ню Порку). І. Пилипів \$10.

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОЇ ПЛАСТАВОЇ БУЛАВИ

на закінченні святкування з нагоди 45-ліття
Українського Пласту.

В дні 1-го листопада 1957 р. Український Пласт закінчив ювілейні святкування з нагоди 45-ліття свого існування.

Рік посиленої праці пластових клінтів за часом із пластового обігу: „...плекатиму силу і тіла і ума, щоб наріз мій волею, могутнім постав“ — пройшов з виразним успіхом. Головні натиски покладено на пізнання і засвоєння пластовою молоддю відомостей про Україну з допомогою гри — змагання у формі „мандрівки землями України“. Висліді щорічної діяльності були продумані й організовані в ювілейній пластовій зустрічі в серпні 1957 р. на якій теж відбулися пластові спортивні ігри, як перелік підготовки пластової молоді в ділянці тіловиховання.

З задоволенням відмічусь, що українська громадянська ділознавство великого розуміння та прихильності до пластової організації живим зацікавленням діяльності пластової молоді по пластових станицях, а зокрема незначимою великою участю в ювілейній пластовій зустрічі.

Почуваюся до припису обов'язку подякувати Українському Духовництву і тим усім представникам українських центральних установ і організацій, які взяли особисту участь в ювілейних святкуваннях, як теж тим усім, що вітали Пласт письмовими привітаннями. Зокрема дякую українській пресі — виразники мого думок і почувань нашого громадянства, що пильно сте-

СТОРИНКА З ДІЯЛЬНОСТІ М. ГРУШЕВСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 2-го)

вої консолідації... Емоційний елемент, внесений думкою Єдиної Об'єднаної України. І от столітнє свято української пісні являється таким моментом нашої науково-культурної народної пісні в наше національне, культурне, мистецьке відродження, і його роль в консолідації українського життя не повинні бути недооцінені як в історичній перспективі, так і в його дальших планах — не вважаючи на те, що центр наших наукових інтересів за останні півстоліття пересувався з етнографії на економіку, з літературної романтики на соціальні процеси, а наші перспективи орієнтовані на індустріалізацію, на інтенсифікацію нашого господарства і проти нього потрібна нещадна боротьба. Він ішов шляхи д. д. Культура народної творчості, пісня зокрема, відіграла велику роль в оживленні національної свідомості, в перетворенні різних провінцій Росії, Польщі, Туреччини, Угорщини в живе і реальне поняття Української Землі і Українського Народу, довершеної протягом свого століття... Хто, як не пісня передусім, заглядала в політичні кордони? Хто поваляв дереворіжні віроісповідні, культурні і політичні упреждження, штучно підтримувані нашими противниками... Хто дав відчуття однієї народної стихії, однієї настрою і пенсії, однієї соціальної ярма на всіх просторах Української Землі? А хто дав сповіст велику місію дерусифікації робітництва й інтелігенції? Хоч і дивно, але ми не будемо розглядати цієї дивини, цієї фетишівської пісні... Та справа стане яснішою, коли ми повернемо до наведеної цитати і уважно прослідкуємо думки, що їх викладено в цій короткій і стислій формі. А скажано в них багато.

Поперше, невідомо для чого наш академік так старанно „вихваляв“ Західню Україну. Мало однієї „рішучості“ не віддати „з-під ніг своїх ні п'яді батьківщини“... Немає сумніву, що слова акад. М. Грушевського мають націоналістичний зміст. Для нього сьогодні не існує. Про це сьогодні говорить він лише, як про „обставини“, які треба мати на увазі, координуючи „ударі обох українських крил в могутній національний ланцюг“. Все підпорядковано йому — цьому „національному ланцюгу“. Тому то „відповідно мінявся курс то на Захід, то на Схід“. Тому то „в відповідні моменти пересувалися кадри робітників з одного крила на друге, підносячи енергію національної праці або використовуючи обставини, сприятливі для її розвитку“. Отже, нація — ніби один суцільно-безкласовий організм. І летить вона в уяві академіка Грушевського на обох крилах з серцем — „старого Києва“. І ніхто не сміє цьому перешкодити. Бо „так було і так буде, бо мусить бути — бо того вимагає повнота і суцільність нашого національного розвитку“.

Згадав Грушевський про крила, про національний лет України, про те, що „дає сполучення Західньої Української Республіки з Народною Україною Республікою“, проголошений тут у Києві 3 січня 1919 року, лишився нездійсненим... І якщо академік Грушевський сподівався побачити майбутню Україну під тими старими прапорами 3 січня 1919 року — він помиляється... Український націоналізм у заучувальній формі вилітає у виступі Грушевського з нагоди століття „Малоросійських пісень“, і розмови пішли, як бачимо, на зовсім „не пісенні“ теми. Вони торкаються найбільш виключно культурних питань. Але їх далекосвітність очевидна, як зрозумілий і їхній зміст. Крила цього лету вже нам знайомі „і вузали, координації їх, у розумінні академіка Грушевського, ми не раз рубали мечами... Крилами такими літає птах українського націоналізму і летить вона шляхами „єдиного національного фронту“ в табір українського воєнного націоналізму.

Оцей „романтизм“ єдиного національного фронту, „безбуржуазності“ українського народу — і є головна небезпека нашого культурного пролетаріату в українській пролетарській державі... Для українського націоналізму Україна радянська є лише першим етапом „національного гора“, що його, мовляв, має пережити український народ на шляху свого „національного визволення“. Недарма ж, навіть, в урочистих випадках згадуються лише дати історії УНР. Все одягається в одяг епопеї, а думка, завуальована „і національною свідністю“, адресується перш за все нашим радянським революційним робітникам на полі культури й особливо молоді нації. З такими виявами „національної романтики“ та інших реакційно-націоналістичних ідей треба розгорнути систематичну боротьбу. Замасковані й одверті, приховано-услесні й цілісні спроби українського націоналізму треба викривати з усією послідовністю — особливо нині, коли ворожі нам сили на науковому та мистецько-літературному теренах, — як і на фронті економічному, — в різних формах чинять активний опір“.

Наведена вище промова Грушевського і викриття Ан-

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Гейвен, Конн.

Концерт Романа Придаткевича.

1-го грудня 1957 року в Ню Гейвені відбувся небуденний концерт. Союз Українок, Відділ 66, спровадив і спонсорував нашого відомого скрипаля і композитора проф. Романа Придаткевича.

Проф. Роман Придаткевич належить до тих наших піонерів на американській землі, які, приїхавши до Америки, зразу почали пробивати дорогу до американських каледжів та інших фахових шкіл, а коли побачили, що позиції свої фахові знання, тоді добилися університетських катедр. Там вони гідно репрезентували українців і доказали чужинцям, що українська нація дала Америці не лише хоробрість, але також висококваліфікованих інтелектуалів та мистців.

Програма концерту складалася з творів чужинських і українських композиторів та власних творів концертанта. Багато з скрипалів, що добре грають, але не в кожного виконавця є свій глас мас душі. Скрипаль проф. Придаткевич мав оту душу. Публіка чула, як скрипка плакала, сміялася, то приговорювала і жила і мила словами матері до сина. Майже дві години перед очима слухачів, щораз то інші з'являлися картини нашого українського життя. Дві години переповнена зала була в абсолютній тишині, зачарована високомистецькою грою нашого віртуоза — гри на скрипці. Публіка перебувала в чарівній силі, забула за всі інші справи, а попустила думками в Рідний Край.

Треба ствердити, що до загального успіху спричинилися і п'яністки — аккомпаніатори, доника концертанта п. Ганна Придаткевич-Кухарчук, яка не лише має добрі музично-технічні засоби, а й має ще вроджену чутливість і інтелігентність. В її приємній дотух м'якій і розумній грі аккомпаніатора тонко відчуті і розумні задуми концертанта, і ми бачили, що не тільки збиралася струна на скрипці, а й душа аккомпаніатора злилася з душою концертанта, і дві душі творили одну картину.

Після закінчення концерту, Союз Українок улаштував прийняття для концертанта в Українському Народному Домі, на якому українське громадянство міста Ню Гейвен мало змогу зустрітися з проф. Р. Придаткевичем.

Прийняття проводила п. Мирослава Томоруг, яка привітала концертанта і громадянство цими і сердечними словами. Під час прийняття тостами була попросила до слова д-ра В. Небелю, який підкреслює заслуги проф. Романа Придаткевича для українського мистецтва, який ввів українську музику і пісню до скарбниці американського світу.

Д-р Олена Томоруг вітала концертанта від Союзу Українок та говорила про свої вра-

ження із концерту. Вона згадала часи визвольних змагань, в яких проф. Придаткевич брав участь, і повинні обов'язки по-ручника в УГА, але не покидав скрипки і вже тоді здалося відчувалося майбутнього скрипаля.

Ветеран громадянської праці п. Антін Маланчук поділився своїми спогадами із перших днів побуту в Америці концертанта та згадав ті трудові, серед яких пробивалася стара еміграція. Автор цих рядків підкреслює мистецькі моменти концерту та подивувався концертантові за високомистецьку гру.

Проф. Роман Придаткевич дякував Управі Союзу Українок і громадянам міста Ню Гейвену за таке щире й безпосереднє прийняття та сказав, що дотеперішні праці не пішла на марне, багато вже зроблено серед чужинських кіл, за-
знайомлюючи їх з українським мистецтвом, все ж таки багато ще треба зробити.

Сильвестер Миланський.

ПОМЕР ЛЕВ СЕНИШИН

Торонто. — 10-го грудня

тут помер, проживши 49 ро-

ків, співробітник „Гомону Ук-

раїни“ ред. Лев Сенишин, ві-

домий український журналіст,

малюв. і громадський діяч,

коол. співробітник „Нового Ча-

су“ і „Комаря“ у Львові.

Український Літературно-

Мистецький Клуб

3 Літературно-Мистецького

Клубу повідомляють, що в п'ят-

ницю дня 27 грудня ц. р. відбу-

дется доповідь ред. Івана Ко-

риша на тему „Трудовий україн-

ський критик“. Початок о год.

8-й вечора.

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

ДОБРА КНИЖКА

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

на РІЗДВО і на НОВИЙ РІК

Вийшли нові книжки у видавстві УВАН у США:

1. „АННАЛІ“ — Спеціальне видання, ч. 18-20

„Огляд української історіографії“ Д. ДОРОШЕН-

КА і „Українська історіографія, 1917-1956“ О.

ОГЛОБЛІНА. Стор. 469. Ціна \$ 6.00

2. Роман Уласа САМЧУКА „ТЕМНОТА“ про

життя українців у Союзному Союзі в 1920-30

роках. Книжка видана на гарному папері, стор.

496. Ціна 4.00

3. ПЕВЧЕНКО Річниця 6, а матеріалами про жит-

тя Певченка в 1857 році, стор. 60. Ціна 0.75

Раніші видання УВАН у США:

4. „КАТЕДРА СВ. СОФІЇ у КИЄВІ“ О. ПОВСТЕН-

КА, спеціальний випуск „Анналі“ УВАН у

США, ч. 10-12. Високомистецьке видання,

альбомного формату, на крейденому папері, в

гарній оправі, стор. 472. Ціна 12.50

5. „АННАЛІ“ (англійською мовою) ч. 1, 2, 3-4,

5, 6, 7, 8, 9, 10, 11-15, 16-17, 18-20. Ціна пооди-

нок: 1.50

Передплата на рік 6.00

6. „ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ“ Д.

ЧИЖЕВСЬКОГО. Стор. 512. Ціна 5.50

7. „СТАТТИ, ЛІСТИ, ДОКУМЕНТИ“ Симона

ПЕТЛЮРИ. Видано Академією за доручення

Центрального Комітету Визволення Пам'яті

Симона Петлюри в Америці. Стор. 480, в оправі

8. „СПОГАДИ“ Євгена ЧИКАЛЕНКА, стор. 501,

Ціна 3.50

9. Інші видання Академії: „ТВОРИ“ М. КУЛІША,

„МІСТО“ В. ПІДГОРЬКОГО, „З-ПІД СВИ-

ТУ“ Т. ОСЬМАЧКА, „ДЕРЖАВНИЙ УСТРІЙ

СПОЛЧЕННИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ“ А. МА-

ГОЛІНА, Науковий збірник 1, 2. Літературно-На-

уковий збірник, В. ВІННИЧЕНКО „СТАТТИ

МАТЕРІАЛИ“, „МАНА“ Д. ГУМЕННОЇ, Ше-

ченко Річниця 1, 2, 3, 4, 5.

Книжки в оправі дорожче на \$0.50-1.00.

Членам Фондації УВАН у США знижка 20%.

Книгарням і кооптерам дається знижка.

Набувати видання УВАН у США, ставайте прихильни-

ми українській вільній науці і поширюйте видання Ака-

демі серед своїх рідних, друзів та чужинців.

Набувати можна в українських книгарнях і безпосередньо

в Академії:

THE UKRAINIAN ACADEMY of ARTS and SCIENCES

in the U. S., Inc.

11 1/2 West 26th Street NEW YORK 10, N. Y.

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

НОВА КНИЖКА

ВКРЕ ВІЙШОВ З ДРУКУ І ПОСТУПІВ У ПРОДАЖ

ROMAN „Темнота“

Уласа САМЧУКА

про життя українців у Союзному Союзі в 1920-30 роках.

„ТЕМНОТА“ є закінчений окремий твір і разом з тим він

зв'язаний з раніше надрукованим романом автора „ОСТ“.

Книжка видана на гарному папері, стор. 496. Ціна \$ 4.00

Членам Фондації УВАН у США знижка 20%.

Книгарням і кооптерам дається знижка.

Набувати можна в українських книгарнях, „СВОБОДІ“

та безпосередньо в УВАН у США:

THE UKRAINIAN ACADEMY of ARTS and SCIENCES

in the U. S., Inc.

11 1/2 West 26th Street NEW YORK 10, N. Y.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в ЗДА
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
відбудеться
для членів НТШ
в СУБОТУ, 28-го ГРУДНЯ 1957 року
о год. 7-й вечора
в залі НТШ — 302-304 Захід 13-та вул. в НЮ ЙОРКУ.
На тему засідання
проф. д-р Володимир КУБОВИЧ
виголосить — ДОПОВІДЬ — на тему:
„ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ ПОЛІТИКИ“.
Учора НТШ в ЗДА

5-ий Відділ ООЧСУ й Осередок СУМА
в ГАРТФОРДІ, Конн.
наштовкують, як кожного року,
ТРАДИЦІЙНИЙ
МАЛАНЧИН ВЕЧІР
в СУБОТУ, 11-го СІЧНЯ 1958 р.
в залах УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛУБУ
57 Віктор вул. в ГАРТФОРДІ.
ПОЧАТОК о год. 8-й вечора.
В програмі вечора: ТОЧКИ ГУМУРУ І САТИРИ.
• СТРИ ДОВІЛНИЙ •
Добрий БУФЕТ
у заряді Пань.
Оркестра КАЩИНЦІ
в повному складі
ВСТУП — \$1.50
ЩИРО ЗАПРОШУЄМО ВСІХ І ДО МИЛОЇ ЗУСТРІЧІ
КОМІТЕТ

Кожний свідомий українець та кожна свідомка українка повинні
своїм обов'язком стояти в ряді Українського Народного Союзу,
щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських
працівників.

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ У „СВОБОДІ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що влучи
на зустріч загальним побажанням, вона й в цьому році
призначить окремі шпальти збільшеного розміру чис-
ла на оголошення традиційних святкових привітань і по-
бажань. Ціни оголошень:

1 пал' через 1 шпальту	\$ 2.00
1 пал' через 2 шпальти	3.75
2 пал' через 2 шпальти	7.00
3 пал' через 2 шпальти	10.50
4 пал' через 2 шпальти	14.00
5 пал' через 2 шпальти	17.75
6 пал' через 2 шпальти	21.50

Треба сподіватися, що загальна нагода громадянства
використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні по-
бажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям
і знайомим навіть в найдалішніх закутках світу, куди
навіть ця значуща пошта занесяла б таку вістку. Великий
тираз „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного
святкового числа, надають таким побажанням окремої
вартості і значення.

Зголошення святкових побажань, разом з грошовою
оплатою, можна надіслати
найпізніше до 31-го грудня 1957 року.

ПОВІДОМЛЕННЯ
З ДНЕМ
1-го СІЧНЯ 1958 року
ОБОВ'ЯЗУЮТЬ такі ціни за оголошення
в щоденнику „СВОБОДА“:

1 інч через одну шпальту	за бізнесові оголошення	\$ 2.00
1 інч через одну шпальту	за культурні імпрези	\$ 1.50

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ
в АМЕРИЦІ
В залі ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ
149 — 2-га Ешшо в НЮ ЙОРКУ
ВИСТАВКА ПРАЦЬ
Людмили Морозової і Сергія Литвиненка
Відкриття Виставки
в НЕДІЛЮ, 29-го ГРУДНЯ 1957 р.
о год. 12-й вночі
Виставка триватиме до 18-го СІЧНЯ 1958 р.
в СУБОТУ — від 8-й вечора до 10-й вечора
а в НЕДІЛЮ — від 10-й ранку до 10-й вечора

Перші українські Long Playing High Fidelity плити
наспівані
Катедральним Хором Української Православної Автокефальної Церкви
Св. Тройці в Ню Йорку.
ДИРИГЕНТ — ІВАН ТРУХЛИЙ
УКРАЇНСЬКІ
КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ
МИСТЕЦЬКІ ТВОРИ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКОВНОЇ МУЗИКИ
Обидві плити с 12-інчові — LONG PLAYING HIGH — FIDELITY, випродуковані
в студії RCA в Ню Йорку. — Мистецькі обкладинки. Зміст і стилі історію
колядок та церковного співу, як і переклади текстів, подано в англійській мові.
Ціна однієї плити — \$4.95
Просимо замовляти у видавничстві, або набувати в крамничках.
ВИДАВНИЦТВО ДЗВІНІЦЯ — BELFRE RECORDS
P. O. Box 254, Madison Sq. Sta. NEW YORK 10, N. Y.

Український Народний Дім у Ню Йорку
— влаштовує —
у вівторок, 31-го грудня 1957 року
У ВЛАСНІЙ ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ
Зустріч Нового Року
ПОЧАТОК о год. 9-й вечора
ОРКЕСТРА — АМОР
БУФЕТ під управою ВПань.
ВСТУП \$2.50
ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВІДНОВЛЕННЯ ВЕЛИКОЇ ЗАЛІ.

ВЕЧЕРНИЦІ „СВОБОДИ“
СУБОТА 8-го ЛЮТОГО 1958 У ВСІХ ЗАЛЯХ НАРОДНОГО ДОМУ, НЮ ЙОРК.

PROFESSIONALS
HELP WANTED—MALE

Управа
УКРАЇНСЬКОГО СПОЖИВЧОГО
КООПЕРАТИВУ в НЬО-ЙОРКУ
при вул. 7-й 84 Схід
в Нью-Йорку.

ПОШУКУЄ
ПРОДАВЦЯ
до **КООПЕРАТИВУ**.
Про близькі інформації просимо
звертатися усно або писемно
до члена Управи:
п. **Микола ШПИТКА**
80 1st Ave. в Нью-Йорку.
Управа Кооперативу.

ДО ВІНАЙМУ

Newark, N. J., 115 Fleming Ave.
до **ВІНАЙМУ**
з усіма угодженнями
ГРОСЕРІЯ І БУЧЕРІЯ
Рент, згідно з умовою.
Причина: через хворобу.
Tel.: MU 6-0569
MA 2-0869

КУПУЄТЬСЯ
В ПІДПРИЄМСТВАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ
в "СВОБОДІ"

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗАВАБИТИСЬ
в гарній, чистій та вигідній місці — **КОЖНОЇ СУБОТИ**
оркестри **ВАСИЛЯ БОСОГО** з Нью-Йорку
то **ЗАЙДІЖАЙТЕ ДО**
МАРІ ГОЛОВАТОЇ.
Добрі напої та смачні перекуси загостять Ваш
апетит.
Робіть замовлення по:
ВЕСЕЛЛЯ, БЕНІКЕТИ та ПРИВАТНІ ЗАБАВИ.
Приймаємо замовлення на НОВІЙ РІК.
Місяць буде дуже обмежений.

Maru's Lady of the Lake
Route 30 ATCO, N. J. Tel.: Berlin 7-0392

Креми краси „MIRA“
на різні недомогання і вади шкіри на обличчі: Усувають
прищі, лоповики, вугрі, затопчення, жовті плями
і веснянки.
Також є **КРЕМИ** для поправки пори і відновлення для сухої
шкіри. — До банути.

NEW YORK І ОКОЛИЦІ **CHICAGO**
„ARKA“ Co. **M. MALA**
48 E. 7th Street 3510 W. Evergreen Ave.
New York 3, N. Y. Tel.: BR 8-7866

НА СВЯТА! НАЙНОВІШІ НА СВЯТА!
КОЛЯДИ на ПЛАТІВНАХ
Виконують Хори: **ДУМКА** — Нью-Йорк
БОЯН — Нью-Йорк
СУРМА — Львів
БАНДУРИСТИ

78 RPM Ціна дол. 1.25 за штуку 10"

622. Тиха ніч, Святий ніч
Небо і земля, у виконанні Бандуристів під кер. Р. Ле-
виського.
621. В'язання українських коляд з оркестрою — у вик. Хору
„Думка“ в Нью-Йорку (Кашубинський-Недільський).
515. Дзвони і дзвони (Кашубинський-Недільський), вик. Хор
„Думка“ в Нью-Йорку, Дир. О. Микитюк.
- Херувимський Світ — Жіночий Хор „Боля“ — Нью-Йорк,
Дир. І. Недільський.
516. Бог ся раждає — (Нижанівський) — Хор „Сурма“ —
Львів, Дир. Іван Охримович.
- Віткуні голосить — Жіночий Хор „Боля“ — Нью-Йорк,
Дир. І. Недільський.
517. Нова радість світу — Жіночий Хор „Боля“ — Нью-Йорк,
Дир. І. Недільський.
- Бог природу — (Нижанівський) — Хор „Сурма“ —
Львів, Дир. Іван Охримович.
518. Нова радість світу — Мш. Хор „Боля“ — Ратчестер,
Дир. І. Недільський.
- На небі зірка — Жіночий Хор „Боля“ — Нью-Йорк,
Дир. І. Недільський.
519. По всьому світу — Жіночий Хор „Боля“ — Нью-Йорк,
Дир. І. Недільський.
- Ой, видать Бог — Митрополітський Хор — Варшава
Дир. І. Недільський.
520. Не плач Рахиле — (Т. Купчинський — М. Колесса),
вик. Хор „Думка“ — Нью-Йорк, Дир. О. Микитюк;
Сольо: Баритон О. Стецур.
Нова рада стала — (Дмитро Котко) вик. Хор „Думка“
— Нью-Йорк, Дир. О. Микитюк.

2. На Порядинський Річч — Канелі Бандуристів
Святі святи — Н. Боніска, ціна 75¢

82. Шедрик — Шедрик — Хор „Думка“
Дударик — Шедрик — Хор „Думка“

119. Нині Аламе, український церковний хор
Предвільний родився — ціна 75¢.

На складі багато-багато нових, гарних танкових платівок.

• Повний платівок виключено поштою за попереднім на-
дсланням грошей. В ЗДА виключено рино ж за після-
платою.

• При замовленні 6 платівок і більше — порто в ЗДА
оплачує „Свобода“. Менших замовлень не виконую.

ПЛАТІВКИ ВИСЛАСМО ДО ВСІХ КРАЇН.
ЖАДАТЕ ПОВНОГО КАТАЛОГА — БЕЗПЛАТНО!
Посилку з платівками одержите через фірму „АРКА“.
Замовлення надсилайте:
"SVOBODA", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

Марія Балук заангажована до опери в Ля Плата

(Ско). — Оперний театр в Ля Платі заангажував молодого українського артиста Марію Балук, народженого в Аргентині, до опери Росії „Слуга-Господина“ на ролі Серпіни. Як повідомляв щоденник „Ля Плата“, молодий артист дебютував з гарним успіхом в Оперному Театрі Молодих. З цієї нагоди щоденник „Ля Плата“ вмістив велику світлинку і докладне інтерв'ю з артисткою. Народилася вона в українській родині в Берісео, і вже від 6 років виступала в різних концертах і в рідному Берісео, де почала свою артистичну кар'єру в 1951 р. і в Ля Платі, та в Буенос-Айресі, звідки її голос рознесло по всій Аргентині. Державне Радіо, Будучи ученицею маестра Альфреда Маттіолі, режисера театру „Аргентина“ в Ля Платі, Марія Балук перемогла на конкурсі, який був проголошений Оперним Театром і була заангажована виконати ролі Серпіни. В

Д-р Ганна найменований на голову Комісії Громадянських Прав

Вашингтон. — 23-го грудня президент Айзенгауер найменував президента Мишигенського університету д-ра Джана Ганну на голову Комісії Громадянських Прав. Д-р Ганна досі був містологом, а тепер став головою на місце емеритованого судді Головного Суду ЗДА Стенлі Ф. Ріда, який зрештешував. Крім того Президент найменував на шостого члена цієї комісії Доула Е. Карлтона, колишнього губернатора Флориди. Уряд планував найменувати на голову цієї комісії когось із південних стейтів, бо суддя Рід з Кентукі, але цього не можна було здійснити.

Домагається збільшення платень науковцям, які працюють для оборони країни

Вашингтон. — Виконаний директор Крайового Дорадчого Комітету для Справ Аеронавтики д-р Джон Ф. Вікторі навінав, що треба збільшити платню науковцям, які працюють для оборони країни. Уряд вже збільшив платню цим науковцям до дозволених законом анотів, але це ще є замало, і тому в урядових колах закликають, що треба ок-

Департамент пошти вірить, що механізація праці зменшить дефіцит

Вашингтон. — Головний поштайстер Артур Е. Соммерфілд за велику ціну ста-

ХВОРІ, НЕ ТРАТЬТЕ НАДІЇ

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ!

ЗАЖИЙТЕ ЦЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛА Д-РА Н. МІЛЛЕРА,
а вже завтра почуватеся ліпше.

ЗІЛЛА це не варитьсся, ані не зарпюється, а звичайно його в природній виді, так, як є у пацієнта. Тим то воно так помічно і корисне.

Всі, що хворіють на легку плука, як каже плука, газ, запір, несприятливість, відчуження, завороти голови, біль у кривах, короткий відіх, жінкові недомогання, герпери, ревматичні болі, цукристі і інші недомогання, повинні це сьогодні зажити міла Д-ра Міллера.

„J. M. L. Herb Compound #6“
а вже завтра почуватеся краще.

Зілля це повинно знаходитися, як перша поміч у кожній хаті.

Ціна одної папки, wraz з поштовою пересилкою \$6.85. Якщо бажаєте зробити своєму приятелю гарний подарунок, тоді дві папки ціною \$10.00 з пересилкою.

Пішіть зараз, долучаючи чек або Money Order, на адресу:

THE MILLER CO., Inc.
Dpt. 41, 790 Broad Street
Newark, N. J.

І в Канаді збільшується число безробітних

Оттава. — Число безробітних зросло в місяці листопада цього року на 40 відсотків в порівнянні з жовтнем ц. р. становило 350,000 на всіх зді-
баних до проці і зареєстрованих 5,500,000 осіб. Зріст чис-
ла безробітних — це великий клопіт для консервативного уряду Джона Діфенбейкера який не має більшості в Пала-
ті Громад, і тому ліберальні партії на чолі з двома меншими партіями соціалістами і со-
ціал-кредитниками і можуть спричинити розв'язання парла-
менту, та розписання нових

Короткі Вістки

ОБЕРЕЖНО З ЯЛИНКАМИ!
Нью-Йорк. — Комісар пожежної сторожі остерігає на-
селення проти пожеж, які ви-
нікли внаслідок необереж-
ного поведінки з різдвяними я-
линками. Ялинки є легкоза-
пальні, і тому треба вважати,
щоб не зближувати до них з-
вогнем. Не прикрашувати я-
линки бавовною, що легко за-
палюється. Треба мати на по-
готові приладдя для гашення
вогню. Ялинка повинна сто-
яти в ведрі з водою, тоді вона
так не висушиться.

„НАТАЛКА ПОЛТАВКА“ в АРГЕНТИНСЬКОМУ РАДІО

Буенос-Айрес. — (Ско). Аргентинське державне радіо повідомило, що 19-го січня 1958 в 21-й годині ввечері передаватиме „Наталку Полтавську“ — музику М. Лисенка. Ця передача має бути з платівок. Це буде перша передача української опери в державним аргентинським радіо.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНІ

НЬО-ЙОРК, Н. П. — Загальні збори Відділу 201, ім. А. Гончаренка, відбулися в суботу, 28-го грудня 1957 р. о год. 7-й веч., в залі укр. прав. церкви св. Володимира Н. 335 1st Ave. На порядку денного були: звіт про діяльність Управи та звіт про діяльність членів. Прийнято рішення про об'єднання всіх членів об'єднання. Просимо вірніти перед зборами залегти членські склади, — П. Марко, предс.; В. Гасій, секр.

НЬО-ЙОРК, Н. П. — Річні збори Б-ва св. Володимира, Відділу 130, відбулися в суботу, 28-го грудня 1957 р. о год. 8-й веч., в приміщенні укр. кат. вівтарів — при 33 1st Ave. На порядку денного були: звіт про діяльність Управи та звіт про діяльність членів. Прийнято рішення про об'єднання всіх членів об'єднання. Просимо вірніти перед зборами залегти членські склади, — П. Марко, предс.; В. Гасій, секр.

ШАРОН, Па. — Річні збори Т-ва „Вільна Україна“, Відділу 186, відбулися в неділю, 29-го грудня 1957 р. в залі укр. прав. церкви, під ч. 375 Кларк вул., о год. 1-й веч. Присутні були всі члени партії, а огляду на важливі справи до обговорення, як і вбір урядників на 1958 рік, — Д. Кучмак, предс.; А. Попов, секр.; І. Лисогор, кас.

КЛІВЛЕНД, О. — Б-во св. Василія Вел., Відділ 364, повідомляє, що Річні збори відбулися в середу 1-го січня 1958 року, о год. 1-й веч. в УН-Домі, при 3161 East 93rd St. Присутні були: звіт про діяльність Управи та звіт про діяльність членів. Прийнято рішення про об'єднання всіх членів об'єднання. Просимо вірніти перед зборами залегти членські склади, — П. Марко, предс.; В. Гасій, секр.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співробітниками 20-ти мільйонного майна організації!

ТАРЗАН, ч. 3988, Хвилююча місія.

— Ми прибули з Аравії з науковою експедицією, — висловлював Герріс. — Там наша група мала викопати із землі донаєд про існування...

Засновано 1920 р. Tel. AL 4-8779
KOWBASNIUK AGENCY
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
286 E. 10th Street New York 9, N. Y.
ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЬ —
ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ
ВЛІТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ.
ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ.
ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗП
(Жадайте наших каталогів)
Міжнародні поштові перекази.
Віра Ковбасник-Шумейко Антія Шумейко
Години: 10 рано до 7-ої вечора. Субота 10 рано до 1-ої п. н.

HOLLYWOOD BEACH, Florida
(6 миль на північ від м. Мамі)
Масмо **МОТЕЛЬ-АПАРТАМЕНТИ**: спальні з кухнею і лазничкою.
ВСІ ВИГОДИ: до моря 30 кроків, близько склепи, пошта і ресторани. Морські і сонячні купелі цілий рік.
ПРОСИМО ЗАЙХАТИ ДО НАС НА ВІДПОЧІНОК!
SEAGATE MOTEL-APARTMENTS
308 Pierce Street HOLLYWOOD, Florida
Telephone: WA. 3-1777
M. J. HORODYSKYJ — власник

ROSE HILL MONUMENTS
184 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey
Українські продажі — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY
Ми обслуговуємо і ставляємо пам'ятники на всіх цвинтарях в околиці 100 миль. — Також робимо написи.
Tel.: ESsex 2-0468

• Праця — Help Wanted — Agency — Праця •

Шукаєте праці — шукаєте робітника?
Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані робітники до праці в ресторанах, кухарі, буфетові (countermen), кельнери, посудомийці, помічники і т. д.
• Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років! •
Наша Агенція відома, що дає охочим добру і добре платну працю! Переконайтеся про це!
JOHN GELETY, власник

REAL ESTATE
REAL ESTATE DEALER
Посередництво
в купівлі і продажі домів, приміщень, земельних ділянок, парцель, фарм, газодобувних статей, готелів, гротерів та інших.
Е. ГАЛАВАН
215 E. 10th Street, Apt. 1
New York City
AL 4-5018

MISCELLANEOUS
ВСІ ПОТРЕБУЮТЬ ДІСТИ
Діабетичні відпущуючі харчі без солі.
Здорові перекуси.
ZINN'S HEALTH FOOD
200 Halsey Street, NEWARK, N. J.
Betw. Market St. & Brandford Pl.
Phone: MA 2-8723

Перероблені МАШИНИ ДО ПИСАННЯ
англійські, ціна \$25.00. Масмо також нові і перероблені українські машини. Рахунок машини. Офісний приладдя. Потрібно агентів.
ALL LANGUAGES TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.) New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

ТАРЗАН, ч. 3988, Хвилююча місія.

— Однак, с теорія, що вона мала колонії з копальнями в Африці, де в околицях Цім-баві. Лінтона і мене призначено перевірити ці інформації.

ARKA Company
48 E. 7th St.
New York City
СВЯТОЧНА ПЛАТКА
за 5.00 дол.
РОЗШУКИ
Пошукую сина, 38-річного **ЮРІЯ ЗВАРИЧА**, пропащего під Бродами. Хто з друзів або знайомих має би адресу вістки про нього, прощу написати на адресу: **Anton ZVARYCH**
826 Trippoli St.
Pittsburgh 12, Pa.

Пелагія Луценко пошукую свою ласимирну **ШУРУ Писовилу МАМІКА**. Хто знає би про місце її зами-
кання, або її саму, прощу сповістити на таку адресу: **Mrs. P. LUCENKO**
6117 Tulip Street
Philadelphia 33, Pa.

Пошукую **ГІННІ ПІРІЖОК** та **АННУ ПОПОВИЧ** (дівоче прізвище **ПІРІЖОК**), зі с. Тудорова, пов. Копичинці, які виїхали ще перед першою світовою війною до Америки та знайомих зі с. Тудорова. Хто знає би щонебудь про них, прощу писати на адресу: **Dmytro WOLANSKYJ**
9 Jackson Street
Pawtucket, R. I., USA

ВИСИЛАЄМО
ліки і рецепти
до всіх країн Європи.
Всі оплати платяться тут
Гарантия доставки.
Vitamins—Atolanyl
Penicillin—Streptomycin
Irgaprin—Terramycin
Etc.—Etc.—Etc.
Пишіть або телефонуйте
PROFESSIONAL PHARMACY
9th & Potter Sts.,
Chester, Pa.
Phone: 2-8690 or 2-1332
Також — бандажі, еластичні панчохи та попси на усунення жовудка.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ, КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕРСОНА СЕВІНІО

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker & Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ**
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

НАРЕШТІ! — в Нью Йорку можна купити
УКРАЇНСЬКИЙ ХЛІБ
І ВИСОКОЯКІСНІ ЦУКОРЯНІ ВИРОБИ...
Знаєте де?
В КРАМНИЦІ ПЕКАРСЬКИХ ВИРОБІВ „ЕВРОПА“
37 1/2 St. Mark's Place — на розі 2-ої Євент
(50 метрів від Українського Народного Дому).
ВЛАСНИКИ: Роман ШИШНИЦЬКИЙ і відомий фахівець-цукорник — Ярослав ПРУХНИЦЬКИЙ
ВІД СЬОГОДНІ Купуємо тільки УКРАЇНСЬКИЙ ХЛІБ (також т. зв. „ДІЛІВНИКІВНИЙ“) і УКРАЇНСЬКІ ЦУКОРЯНІ ВИРОБИ. Там також замовляємо ПЕЧИВО на радісне СВАТІ РІЗДВА ХРИСТОВОГО!
Від суботи, 21-го грудня кравчихи підкріпта ЩОДЕННО від год. 7-ої рано до год. 8-ої вечора. В НЕДІЛІ І СВАТІ до год. 2-ої по полудні.

— Ми прибули з Аравії з науковою експедицією, — висловлював Герріс. — Там наша група мала викопати із землі донаєд про існування...

— Однак, с теорія, що вона мала колонії з копальнями в Африці, де в околицях Цім-баві. Лінтона і мене призначено перевірити ці інформації.